د دوهم سموئيل کتاب

داود د شائول د مړينې څخه خبرېږي

١ ١ د شائول د مړينې څخه وروسته، داود عماليقيانو ته د ماتې ورکولو څخه راستون شو او دوه ورځې په صقلغ کې پاتې شو. ٢ په دريمه ورځ د
شائول د کمپ څخه يو ځوان سړی چې کالي يې شلېدلي او په سر باندې يې خاورې شيندلې راغی. کله چې هغه داود ته ورغی نو هغه ته د درناوي په خاطر
په ځمکه باندې پړمخې پرېوت. ٣ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <له کومه ځايه راغلې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه د اسراييلو د اردو څخه راتښتېدلی يم.>

٤ داود پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې په جګړه کې څه پېښ شول؟>

هغه وويل: <اسراييليان له جګړې څخه تښتېدلي دي، د هغوی څخه يو زيات شمېر ووژل شول. شائول او د هغه زوی يوناتان هم ووژل شول.>

٥ نو داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څنګه پوه شوې چې شائول او يوناتان مړه دي؟>

٦ هغه ځوان ځواب ورکړ: <د تصادف له مخې زه د جلبوع په غره کې وم او ما وليدل چې شائول په خپلې نېزې باندې تکيه کړې وه او د دښمن جنګي
ګاډي او سپاره عسکر هغه ته نږدې کېدل. ٧ په دې وخت کې هغه مخ راواړاوه، زه يې وليدلم او ماته يې نارې کړې. ما ځواب ورکړ: امر وکړئ، ښاغليه!
٨ هغه زما څخه پوښتنه وکړه: ته څوک يې؟ ما ځواب ورکړ: زه يو عماليقي يم. ٩ هغه له ما څخه هيله وکړه او وويل: راشه ما ووژنه او د دې رنځ نه
مې خلاص کړه، سره له دې چې ډېر سخت درد لرم لا هم ژوندی يم. ١٠ نو زه ورغلم او هغه مې وواژه، ځکه زه پوهېدم چې هغه سخت ژوبل دی او په هر
صورت هغه مړ کېږي. وروسته مې د هغه د سر څخه تاج او د مټ څخه کړی راواخيستل او تاسو ته مې ای باداره راوړل.>

١١ نو داود او د هغه ټولو نفرو له غمه خپل کالي وشلول. ١٢ هغوی د شائول، يوناتان او د څښتن د قوم يعنې د اسراييلو دپاره يې وير وکړ، ويې ژړل او تر
ماښامه پورې يې روژه ونيوله، ځکه چې په جګړه کې ډېر زيات نفر وژل شوي وو.

١٣ داود د هغه ځوان څخه چې ده ته يې خبر راوړی ؤ پوښتنه وکړه: <ته د کوم ځای يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زما پلار عماليقي دی خو مونږ ستاسو په هېواد کې اوسېږو.>

١٤ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا څنګه دا جرأت کړی دی چې د څښتن غوره شوی پادشاه ووژنې؟> ١٥ وروسته بيا داود د خپلو نفرو څخه يو تن
راوغوښت او ورته ويې ويل: <هغه ووژنه!> نو هغه يې وواهه او مړ شو. ١٦ داود هغه عماليقي ته وويل: <ستا وينه دې ستا په خپله غاړه وي. تا په خپله
ژبه اقرار وکړ چې د څښتن غوره شوی پادشاه دې وواژه.>

د شائول او يوناتان دپاره د داود د وير سندره

١٧ داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان دپاره دغه د وير سندره وويله ١٨ او امر يې وکړ چې د يهودا خلکو ته دې دغه د وير سندره ورزده کړای شي
چې د ليندې د وير په نوم يادېږي. (دا سندره د ياشر په کتاب کې ليکل شوې ده.) سندره داسې ده:

١٩ <د اسراييلو په غونډيو باندې زمونږ مشران له منځه لاړل!

هغه زړور څنګه راپرېوتل!

٢٠ په جت کې دا اعلان مه کوئ

د اشقلون په کوڅو کې دا مه خپروئ

داسې نه چې د فلسطينيانو ښځې خوشاله شي

داسې نه چې د کافرانو لورګانې خوشاله شي

(۲۱) ای د جلبوع غرونو

په تاسو دې پرخه يا باران ونه اوريږي

ستاسو پټې دې غلې دانې ونه کړي

ځکه چې هلته د زړور جنګيالي سپر ناولی شوی دی

د شائول سپر به نور په تېلو غوړ نه شي

(۲۲) د يوناتان لينده وژونکې وه

د شائول توره وه بې رحمه

زورور يې مړه کول، دښمنان به يې وژل

(۲۳) شائول او يوناتان وو خومره ښکلي خومره ګران!

ژوند او مرګ کې هم يوځای وو

چابک له عقابانو

قوي وو له زمريانو

(۲۴) ای د اسراييل ښځو شائول دپاره وژاړئ!

هغه تاسو ته کالي ښکلي سره دراغوستل

او هغه يې د سرو زرو په ګاڼو سينګارول

(۲۵) څنګه مړه دا جنګيالي شول

هغوی د جنګ په ترخ کې ووژل شول

يوناتان مړ پروت په غونډيو کې دی

(۲۶) يوناتانه زما وروره، ستا دپاره زه غمجن يم

ته په ما باندې ډېر ګران وې

عجيبه ستا محبت ؤ زما دپاره

ؤ محبت دي ډېر زور تر محبت د ښځو

۲۷ څنګه جنګيالي راپرېوتلي دي

د هغوی وسلې له منځه تللي دي>

داود د يهودا پادشاه ټاکل کيږي

۲ ۱ وروسته بيا داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لاړ شم او د يهودا د ښارونو څخه د يو کنترول په لاس کې واخلم؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو.>

داود پوښتنه وکړه: <کوم يو ښار ته لاړ شم؟>

څښتن وويل: <حبرون ته.> ۲ نو داود خپلې دوه ښځې، يزرعيلي اخينوعم او د نابال کرملي کونډه ابيجايل له ځان سره واخيستلې او حبرون ته لاړ. ۳ همدارنګه داود خپل نفر او د هغوی کورنی د ځان سره بوتلې او هغوی د حبرون په شاوخوا ښارونو کې ځای په ځای شول. ۴ وروسته د يهودا سړي حبرون ته راغلل او هلته يې داود د يهودا د پادشاه په توګه غوره کړ.

کله چې داود واورېدل چې د جلعاد د يابيش خلکو شائول ښخ کړی دی، ۵ هغه استازي ولېږل چې هغوی ته داسې ووايي: <څښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو خپله وفاداري خپل پادشاه ته وښودله چې هغه مو ښخ کړ. ۶ څښتن دې له تاسو سره مهرباني او وفاداري وکړي او د هغه کار په خاطر چې تاسو کړی دی زه به هم تاسو سره نېکي وکړم. ۷ اوس چې ستاسو پادشاه شائول مړ شوی دی او د يهودا خلکو زه د خپل پادشاه په توګه غوره کړی يم، نو قوي او زړور اوسئ!>

ايشبوشت د اسراييلو پادشاه ټاکل کيږي

۸ په دې ترڅ کې د شائول د لښکرو قوماندان د نير زوی ابنير د شائول زوی ايشبوشت د محنايم ښار ته چې د اردن د سيند بلې خواته ؤ راوست. ۹ په هغه ځای کې ابنير ايشبوشت د جلعاد، يزرعيل، اشير، افرايم او بنيامين په سيمو باندې، يعنې په ټولو اسراييلو يې پادشاه کړ. ۱۰ هغه د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د اسراييلو پادشاه شو او دوه کاله يې پادشاهي وکړه. مګر د يهودا قبيله داود ته وفاداره وه. ۱۱ داود په حبرون کې د يهودا په قبيلې باندې اووه نيم کاله پادشاهي وکړه.

د اسراييلو او يهودا ترمنځ جګړه

۱۲ ابنير د ايشبوشت د نفرو سره يوځای د محنايم څخه جبعون ښار ته لاړل. ۱۳ د داود نفر د زرويه زوی يعنې يوآب په مشرۍ ووتل او دواړه ډلې د جبعون د ډنډ سره يو د بل سره مخامخ شوې. يوه ډله د ډنډ يوې خواته او بله ډله د ډنډ بلې خواته کښېناستله. ۱۴ ابنير يوآب ته وړانديز وکړ: <راځئ چې د دواړو خواو څخه ځوانان راولو چې زمونږ په مخ کې وجنګيږي، هر سړی د بل سړي په مقابل کې.>

يوآب ځواب ورکړ: <صحيح ده.>

۱۵ نو ځوانان ودرېدل او وشمېرل شول، دولس تنه د بنيامين د قبيلې او د ايشبوشت څخه او دولس تنه د داود د نفرو څخه. ۱۶ هر سړي خپل سيال له ويښتانو رانيوه او خپله توره يې د هغه په اړخ کې منډله، ترڅو هغه ټول څلورويشت تنه سره يوځای وغورزېدل او مړه شول. نو هغه ځای د تورو د ميدان په نوم ياد شو.

۱۷ د دې پسې بله جګړه ډېره سخته وه، د ابنير او د اسراييلو عسکرو ته د داود د عسکرو له خوا ماتې ورکړای شوه. ۱۸ د زرويه درې زامن، يعنې يوآب،

ابيشاى او عساهيل په هغه ځاى کې وو. عساهيل چې د هوسى په شان تېزې منډې وهلې ۱۹ د ابنير په تعقيبولو يې پيل وکړ او په مستقيمه توګه يې د هغه پسې منډې وهلې. ۲۰ ابنير شاته وکتل او ويې ويل: <اى عسايله، دا ته يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو.>

۲۱ ابنير وويل: <بس کړه! ما مه تعقيبوه! د عسکرو څخه يو راونيسه او وسلې او زغره ورڅخه واخله.> مګر عساهيل د هغه د تعقيبولو څخه لاس وانه خيست. ۲۲ ابنير يو ځل بيا عساهيل ته خبرداری ورکړ: <بس کړه! ما مه تعقيبوه! زه نه غواړم تا ووژنم. زه به څنګه ستا ورور يوآب ته وګورم؟> ۲۳ خو عساهيل د هغه خبره ونه منله، نو بيا ابنير د خپلې نېزې بيخ د عساهيل په ګېډه ورننه ايست او نېزه د هغه له شا څخه ووتله. هغه هلته پرېوت او ځاى په ځاى مړ شو او هر سړى چې به هغه ځاى ته چې عساهيل په کې مړ پروت ؤ راغى وبه درېده.

۲۴ مګر يوآب او ابيشاى په ابنير پسې شول. څنګه چې هغوى د امه غونډۍ ته چې جيح ته مخامخ وه او د جبعون د بيابان په لاره کې وه ورسېدل لمر پرېواته. ۲۵ د بنيامين د قبيلې خلک يو ځل بيا د ابنير په شاوخوا راټول شول او د يوې غونډۍ د پاسه ودرېدل. ۲۶ ابنير يوآب ته نارې کړې: <آيا مونږ به تل جنګېږو؟ آيا ته نه پوهېږې چې دا به په ترېخوالې پاى ته ورسېږي او انجام به يې ښه نه وي؟ ولې خپلو نفرو ته امر نه ورکوې چې د خپلو ورونو د تعقيبولو څخه لاس واخلي؟>

۲۷ يوآب ځواب ورکړ: <زه په ژوندي خداى قسم خورم که دا خبره دې نه واى کړې، نو زما نفرو به تر سبا سهاره پورې تاسو تعقيبولئ.> ۲۸ نو يوآب خپلو نفرو ته د نبېې په توګه سرنى وواهه چې د اسراييليانو د تعقيبولو څخه لاس واخلي، نو جنګ ودرېد.

۲۹ ابنير او د هغه نفرو هغه ټوله شپه د اردن په دره کې مزل وکړ. هغوى د اردن له سيند څخه تېر شول، په راتلونکې ورځ يې تر غرمې پورې لاره ووهله او بېرته محنايم ته ورسېدل.

۳۰ کله چې يوآب د ابنير تعقيبول پرېښودل، خپل ټول نفر يې راغونډ کړل. پرته له عساهيل څخه د داود د نفرو نولس تنه ورک شوي وو. ۳۱ مګر د داود نفرو د بنيامين د قبيلې درې سوه شپېته تنه چې د ابنير سره وو وژلي وو. ۳۲ يوآب او د هغه نفرو د عساهيل مړى واخيست او په بيت لحم کې يې د هغه د پلار په هديره کې ښخ کړ. وروسته بيا هغوى ټوله شپه لاره ووهله او د سباوون په وخت حبرون ته ورسېدل.

۳ ۱ د شائول د کورنۍ د پلويانو او د داود د پلويانو ترمنځ د اوږدې مودې دپاره جنګ روان ؤ. څنګه چې داود قوي کېده، هغومره د شائول پلويان کمزوري کېدل.

د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو

۲ د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو: مشر يې، امنون، د يزرعيلې اخينوعم زوى، ۳ دوهم يې، کيلاب، د کرملې نابال د کونډې ابيجايل زوى او دريم يې، ابشالوم، د معکې زوى چې د جشور د پادشاه تلماى لور وه، ۴ څلورم يې، ادونيا د حجيت زوى، پنځم يې، شفطيا د ابيطال زوى ۵ او شپږم يې، يترعام، د عجلې زوى ؤ. هغه هم د داود ښځه وه.

ابنير د داود سره يوځاى کېږي

۶ د داود او د شائول د کورنيو ترمنځ د جګړې په دوران کې، ابنير د شائول د پيروانو په منځ کې خپل درېځ قوي کاوه.

۷ يوه ورځ د شائول زوى ايشبوشت په ابنير باندې تور ولګاوه چې د شائول د وينځو څخه د يوې وينځې سره چې رزفه نومېدله او د ايه لور وه يوځاى شوى دى. ۸ ابنير په دې خبرې باندې ډېر په قهر شو او ويې ويل: <ستا خيال دا دى چې زه به د شائول سره خيانت وکړم؟ د پيل څخه زه ستا د پلار شائول کورنۍ ته، د هغه ورونو او د هغه ملګرو ته وفادار وم. ته مې د داود لاس ته ونه سپارلې، خو سره له دې په ما باندې د دې ښځې سره د بد کار کولو تور لګوې! ۹-۱۰ څښتن د داود سره لوظ کړى ؤ چې هغه به د شائول د کورنۍ څخه پادشاهي واخلي او داود به د اسراييلو او د يهودا پادشاه کړي، هغه به د دان

څخه تر بئرشبع پورې پادشاهي وکړي. نو څښتن دې ما ووژني که ما دا خبره رښتيا نه کړه!> ۱۱ ايشبوشت جرأت ونه کړ چې ابنير ته بله خبره وکړي، ځکه چې د هغه څخه وېرېده.

۱۲ نو ابنير له خپلې خوا څخه استازي ولېږل چې داود ته داسې ووايي: <پوهېږې چې د دې هېواد خاوند څوک دی؟ زما سره تړون وکړه او زه به ستا سره مرسته وکړم چې ټول اسراييل ستا خواته راواړوم.>

۱۳ داود ومنله او ويې ويل: <ډېر ښه، زه ستا سره تړون کوم، ولې په يو شرط، ترڅو لومړی د شائول لور ميکال د ځان سره ماته رانه ولې زه ستا سره مخامخ کېږم.> ۱۴ همدارنګه داود ايشبوشت ته هم استازي ولېږل چې ورته ووايي: <زما ښځه ميکال بېرته ماته راکړه. ځکه چې ما د هغې سره د واده کولو په خاطر د سلو فلسطينيانو د سنتې پوستکي ورکړي دي.> ۱۵ نو ايشبوشت خو نفره ولېږل چې ميکال د هغې د مېړه فلتيئل څخه چې د لايش زوی ؤ واخلي. ۱۶ فلتيئل د بحوريم تر ښاره پورې په ټوله لاره کې ژړل او په هغې پسې روان ؤ. مګر کله چې ابنير وويل: <بېرته کور ته لاړ شه!> نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو.

۱۷ ابنير د اسراييلو د مشرانو سره مشوره وکړه او ويې ويل: <تاسو د ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې داود ستاسو پادشاه شي. ۱۸ اوس دا موقع رارسېدلې ده، دا په ياد ساتئ چې څښتن د داود سره وعده کړې وه: زه به ستا په وسيله خپل قوم اسراييل د فلسطينيانو او د هغوی د نورو ټولو دښمنانو څخه وژغورم.> ۱۹ ابنير د بنيامين د قبيلې د خلکو سره هم خبرې وکړې. وروسته بيا هغه حبرون ته لاړ چې د بنيامين د خلکو او نورو اسراييليانو تصميم داود ته ووايي.

۲۰ کله چې ابنير د خپلو شلو نفرو سره داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغی، داود هغوی ته ميلمستيا تياره کړه. ۲۱ په هغه وخت کې ابنير داود ته وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې لاړ شم او ټول اسراييليان ستاسو حضور ته راټول کړم. هغوی به ستاسو سره يو تړون وکړي او تاسو به په ټول هېواد باندې پادشاهي وکړئ څنګه چې تاسو يې غواړئ.> نو داود ابنير رخصت کړ او هغه په سلامتی سره لاړ.

يوآب ابنير قتلوي

۲۲ په همدې وخت کې يوآب او د داود عسکر د يرغل کولو څخه راستانه شول او هغوی ډېر لوی غنيمت له ځان سره راوړ. مګر ابنير نور د داود سره په حبرون کې نه ؤ، ځکه چې داود هغه په سلامتی سره استولی ؤ. ۲۳ کله چې يوآب د خپلو عسکرو سره راورسېد، هغه خبر شو چې ابنير داود پادشاه ته راغلی ؤ او پادشاه هغه په سلامتی سره استولی دی. ۲۴ نو يوآب پادشاه ته ورغی او ورته يې وويل: <څه دې وکړل؟ ګوره، ابنير تاته راغی تا ولې هغه پرېښود چې لاړ شي؟ اوس هغه تللی دی! ۲۵ ته ابنير ښه پېژنې. هغه د دې دپاره راغلی ؤ چې تا وغولوي او ستا د ټولو حرکاتو او کارونو نه ځان خبر کړي.>

۲۶ بيا يوآب د داود څخه لاړ، په ابنير پسې يې استازي ولېږل او هغه يې د سيره له کوهي څخه بېرته راوست. مګر داود خبر نه ؤ. ۲۷ نو کله چې ابنير حبرون ته راستون شو، يوآب هغه د ښار په دروازه کې يوې خواته يووړ په دې بهانه چې د هغه سره پټې خبرې کوي. هلته يوآب د خپل ورور عساهيل د وينې د بدل اخيستلو په خاطر د هغه ګېډه څيرې کړه او هغه يې په قتل ورساوه. ۲۸ کله چې داود دا خبر واورېد ويې ويل: <څښتن پوهېږي چې زه او زما رعيت په بشپړه توګه د ابنير د قتل څخه بې ګناه يو. ۲۹ د دې سزا دې په يوآب او د هغه په ټولې کورنۍ باندې راشي. زه ښېرا کوم چې د يوآب د اولادې څخه ځينې دې تل د سوزاک او يا د پوستکي په نورو مرضونو باندې اخته شي او يا هغوی دې يزک شي او يا دې په جنګ کې ووژل شي او يا دې په لوږه اخته شي.> ۳۰ په دې ډول يوآب او د هغه ورور ابيشای، ابنير قتل کړ ځکه چې هغه د جبعون په جګړه کې د هغوی ورور عساهيل وژلی ؤ.

۳۱ نو داود يوآب او د هغه ټولو نفرو ته امر وکړ: <خپل کالي وشلوئ، د وير کالي واغوندئ او د ابنير دپاره وير وکړئ.> داود پادشاه په خپله د جنازې پسې روان ؤ. ۳۲ هغوی ابنير په حبرون کې ښخ کړ. پادشاه په لوړ اواز سره د ابنير په قبر باندې وژړل او نورو ټولو خلکو هم وژړل. ۳۳ داود پادشاه د ابنير دپاره دغه د وير سندره وويله:

<ولې دې مړ شي ابنير د يو احمق په شانتې؟

۳۴ نه ستا لاسونه تړل شوي وو

او نه دې پښې په ځنځيرونو تړل شوې وې

ووژل شوې ته د يو مجرم په څېر>

ټولو خلکو يو ځل بيا د ابنير دپاره وژړل.

۳۵ ټوله ورځ خلکو هڅه وکړه چې په داود باندې يو څه وخوري، مګر هغه قسم وخوړ: <که زه د لمرپرېواته پورې څه شی وخکم نو خدای دې ما
ووژني!> ۳۶ خلک دې خبرې ته متوجه شول او خوشاله شول، په رښتيا سره څه چې پادشاه کول ټول خلک په هغو باندې خوشالېدل. ۳۷ نو په هغه
ورځ د داود ټول نفر او د اسراييلو ټول قوم پوه شول چې پادشاه د ابنير په قتل کې لاس نه درلود. ۳۸ پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <آيا تاسو نه پوهېږئ چې
نن په اسراييلو کې يو لوی مشر مړ شوی دی؟ ۳۹ که څه هم زه د خدای غوره کړای شوی پادشاه يم، خو نن کمزوری يم. دا د زرويه زامن زما څخه ډېر
زورور دي، ښښتن دې دوی ته داسې سزا ورکړي لکه څنګه چې د هغې وړ دي!>

د ايشبوشت قتل

۴ ۱ کله چې د شائول زوی ايشبوشت واورېدل چې ابنير په حبرون کې وژل شوی دی، هغه خپل همت له لاسه ورکړ او د اسراييلو ټول خلک وويرېدل.
۲ ايشبوشت دوه چريکي قوماندانان درلودل چې د يو نوم بعنه او د بل نوم ريکاب ؤ. هغوی د بيروتي رمون زامن وو او د بنيامين د قبيلې څخه وو. (بيروت
د بنيامين يوه برخه ګڼل کېږي. ۳ د هغه اصلي اوسېدونکي جتايم ته تښتېدلي وو، چې تر نن ورځې پورې هلته د بېګانه خلکو په شان اوسېږي.)

۴ د شائول زوی يوناتان يو زوی درلود چې په دواړو پښو شل ؤ. هغه پنځه کلن ؤ چې د يزرعيل څخه د شائول او يوناتان د مړينې خبر راغی. د هغه دايي
هغه واخيست او وتښتېدله، مګر هغه داسې په بيړه تلله چې هلک ولوېد او شل شو. د هغه نوم مفيبوشت ؤ.

۵ نو بيا ريکاب او بعنه د ايشبوشت کور ته روان شول، هغوی د غرمې د ګرمۍ په مهال هلته ورسېدل. په دې وخت کې ايشبوشت د غرمې په خوب ويده ؤ.
۶ د کور د دروازې ساتونکې ښځې غنم پاکول. د خو شېبو نه وروسته، هغه ستړې شوه او خوب وېوړه. نو ريکاب او بعنه پټ دننه لاړل. ۷ دوی هغه
وخت کور ته ورننوتل چې ايشبوشت د خپل خوب په کوټه کې په کټ کې پروت ؤ. هغه يې وواژه او د هغه سر يې پرې کړ. بيا د هغه سر يې د ځان سره
واخيست او ټوله شپه يې د اردن په دره کې سفر وکړ. ۸ هغوی د ايشبوشت سر په حبرون کې داود ته راوړ او هغه ته يې وويل: <اعليحضرته! دا ستاسو د
دښمن شائول د زوی ايشبوشت سر دی، هغه شائول چې ستاسو د وژلو هڅه يې کوله. نن ښښتن ستاسو بدله د شائول او د هغه د اولادې څخه واخيستله.>

۹ مګر داود هغوی ته ځواب ورکړ: <د هغه ژوندي ښښتن په نوم قسم خورم چې زه يې د ټولو مصيبتونو څخه خلاص کړی يم. ۱۰ هغه څوک چې ماته
صقلغ ته راغی او د شائول د مړينې خبر يې راوړ، دا ګمان يې کاوه چې ښه خبر يې راوړی دی. نو هغه مې ونيوه او ومې واژه. دا هغه انعام ؤ چې هغه ته مې د
هغه د ښه خبر دپاره ورکړ! ۱۱ دا نوره هم بده ده چې تاسو بدکاره سړيو يو بې ګناه سړی چې په خپل کور کې ويده ؤ قتل کړی دی! زه به اوس د هغه د قتل
بدل ستاسو څخه واخلم او د ځمکې له مخ څخه به مو ورک کړم!> ۱۲ نو داود خپلو نفرو ته حکم وکړ چې ريکاب او بعنه ووژني او هغوی دا کار وکړ. بيا
يې د هغوی لاسونه او پښې پرې کړل او د هغوی مړي يې په حبرون کې د ډنډ په غاړه ځوړند کړل. مګر هغوی د ايشبوشت سر واخيست او په حبرون کې يې
د ابنير په هديره کې ښخ کړ.

داود د ټولو اسراييلو پادشاه

(اول تواريخ ۱۱: ۱ – ۹، ۱۴: ۱ – ۷)

۵ ۱ د اسراييلو د ټولو قبيلو مشران داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغلل او هغه ته يې وويل: <مونږ ستاسو خپل هډوکي او وينه يو. ۲ مخکې چې کله
شائول زمونږ پادشاه ؤ، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او ښښتن تاسو ته وويل: ته به د يو شپون په توګه زما د
قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به يې.>

۳ کله چې د اسراییلو ټول مشران داود پادشاه ته ورغلي وو، داود د څښتن په مخ کې د هغوی سره یو تړون وکړ. بیا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې د اسراییلو د پادشاه په توګه غوره کړ.

۴ داود دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او څلوېښت کاله یې پادشاهي وکړه. ۵ په حبرون کې هغه په یهودا باندې اووه کاله او شپږ میاشتې پادشاهي وکړه او په اورشلیم کې یې په ټولو اسراییلو او یهودا باندې درې دېرش کاله پادشاهي وکړه.

داود او د اورشلیم فتح

۶ هغه وخت راورسېد چې داود پادشاه او د هغه عسکر په اورشلیم باندې د حملې کولو دپاره روان شول. یبوسیان چې په هغه سیمه کې اوسېدل هغوی خیال کاوه چې داود به دا ښار فتح نه کړي، نو هغوی داود ته وویل: <ته به هیڅ کله دې ښار ته دننه نه شې، ځکه ړانده او شلان هم کولی شي ستا د ننوتو مخه ونیسي.> ۷ (مګر داود د صهیون د غره طبعي کلا ونیوله او هغه د داود د ښار په نوم مشهوره شوه.)

۸ په هغه ورځ داود خپلو نفرو ته وویل: <هرڅوک چې غواړي په یبوسیانو باندې حمله وکړي هغه دې د کاریز له لارې هغو ړاندو او شلانو ته چې د داود ډېر سخت دښمنان دي ځانونه ورسوي.> هغوی ځکه داسې وایي: <هیڅ ړوند او شل ماڼۍ ته ننوتلی نه شي.>

۹ نو داود په کلا کې ځای په ځای شو او په هغې باندې یې د داود ښار نوم کېښود. د هغه شاوخوا ته یې ښار جوړ کړ، په هغه ځای کې یې کار شروع کړ چې ځمکه یې د غونډۍ له ختیځې خوا څخه نوې راډکه شوې وه. ۱۰ د داود قوت ورځ په ورځ زیاتېده ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای ورسره ؤ.

۱۱ نو بیا د صور پادشاه حیرام، داود ته خپل استازي ورولېږل. د هغوی سره ترکاڼان او ختګران هم وو. هغوی د صبر د ونو ډېرونه راوړل او داود ته یې ماڼۍ جوړه کړه. ۱۲ نو داود پوه شو چې څښتن د هغه پادشاهي په اسراییلو باندې ټینګه کړې ده او د هغه پادشاهي د خپل قوم یعنې د اسراییلو په خاطر ښکمرغه کوي.

۱۳ وروسته له هغې چې داود د حبرون څخه اورشلیم ته کډه وکړه هغه نورې ښځې او وینځې وکړې او نور زامن او لورګانې یې پیدا شول. ۱۴ دا د داود اولادونه دي چې په اورشلیم کې زېږېدلي دي: شموع، شوباب، ناتان، سلیمان، ۱۵ ایبحار، الیشوع، نفج، یافیع، ۱۶ الیشمع، الیاداع او الیفلط.

داود او د فلسطینیانو ماتې

(اول تواریخ ۱۴: ۸ – ۱۷)

۱۷ کله چې فلسطینیانو واورېدل چې داود د اسراییلو پادشاه شوی دی، هغوی په پوره ځواک سره ووتل چې داود ونیسي. مګر داود د دې څخه خبر شو او محفوظ ځای ته لاړ. ۱۸ نو فلسطینیان راغلل او د رفایم په دره کې یې مورچلې ونیولې. ۱۹ داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آیا په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ آیا ماته به بری راکړې؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو،ورباندې حمله وکړه! زه به په یقین سره تاته بری درکړم!>

۲۰ نو داود بعل فراصیم ته لاړ او هلته یې فلسطینیانو ته ماتې ورکړه. هغه وویل: <څښتن زما دښمنان د سیلاب په شان له منځه یوړل.> نو هغه ځای د بعل فراصیم په نوم یاد شو. ۲۱ فلسطینیانو خپل بتان هلته پرېښودل، وروسته داود او د هغه نفرو د ځان سره یوړل.

۲۲ فلسطینیان یو ځل بیا لاړل او د رفایم په دره کې یې مورچلې ونیولې. ۲۳ داود یو ځل بیا د څښتن سره مشوره وکړه، څښتن ځواب ورکړ: <له دې ځای څخه حمله مه کوه، بلکه د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې حمله وکړه. ۲۴ کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېد نو بیا په بیړه حمله وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې زه ستا په مخ کې روان یم چې د فلسطینیانو لښکرو ته ماتې ورکړم.>
۲۵ نو څنګه چې څښتن داود ته حکم کړی ؤ هماغسې یې وکړل او فلسطینیان یې د جبع څخه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقیب کړل او ویې وژل.

د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړل کېږي

(اول تواریخ ۱۳: ۱ – ۱۴، ۱۵: ۲۵ – ۱۶: ۶، ۴۳)

۶ (۱) داود یو ځل بیا د اسراییلو غوره شوي عسکر راغونډ کړل، چې شمېر یې دېرش زره ته وو. (۲) هغوی ته یې لاربنوونه وکړه چې د یهودا بعلې ته
لاړ شي د دې دپاره چې له هغه ځای څخه د خدای د لوظ صندوق راوړي. په صندوق باندې د مطلق قادر څښتن نوم دی او په هغه باندې د کروبیانو مجسمې
دي چې د څښتن تخت د دې مجسمو دپاسه دی. (۳) هغوی د خدای د لوظ صندوق د غوایانو په یوې نوې ګاډۍ کې کېښود او هغه یې د ابیناداب د کور
څخه چې په غونډۍ باندې ؤ راوړ. د ابیناداب زامنو عزه او اخیو د ګاډۍ د لاربنوونې دپاره د هغې سره تلل (۴) او اخیو د ګاډۍ په مخکې روان ؤ. (۵)
داود او نورو ټولو اسراییلیانو په خپل ټول توان سره څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا ګانې کولې او سندرې یې ویلې. هغوی رباب، چمبه، چنګ او تال غږاوه.

(۶) څنګه چې دوی د ناکون درمند ځای ته ورسېدل، غوایان وښوئېدل او عزه خپل لاس وراوږد کړ او د لوظ صندوق یې ونیوه. (۷) څښتن په عزه باندې
د هغه د بې پروایۍ په خاطر ډېر په قهر شو. د دې ګناه له امله څښتن هغه وواژه او هغه د خدای د لوظ د صندوق په څنګ کې مړ شو. (۸) نو داود په غصه
شو ځکه چې څښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم یادېږي.

(۹) په هغه ورځ داود د څښتن څخه ډېر ووېرېده او ویې ویل: <اوس به څنګه وکولای شم چې د څښتن د لوظ صندوق د ځان سره یوسم؟> (۱۰) نو هغه
ونه غوښتل چې صندوق د ځان سره د داود ښار ته یوسي. نو هغه خپله اصلي لاره پرېښوده او د هغه په ځای یې صندوق د عوبید ادوم جتي کور ته یووړ.
(۱۱) د څښتن صندوق درې میاشتې هلته پاتې شو او څښتن عوبید ادوم او د هغه ټولې کورنۍ ته برکت ورکړ.

(۱۲) داود پادشاه خبر شو چې څښتن عوبید ادوم، د هغه کورنۍ او شتمنۍ ته چې هغه درلوده د لوظ د صندوق په خاطر برکت ورکړ. نو هغه د لوظ صندوق د
عوبید ادوم له کور څخه واخیست چې د یو لوی جشن په نیولو سره یې اورشلیم ته یوسي. (۱۳) کله چې هغو نفرو چې د څښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه،
شپږ قدمونه واخیستل، داود یو غویی او یو چاغ خوسی قرباني کړل. (۱۴) داود د کتان پېشبند اغوستی ؤ او په خپل ټول توان سره یې څښتن ته د درناوي په
خاطر نڅا کوله. (۱۵) نو داود او ټولو اسراییلیانو د خوشالۍ په چیغو او د سرنیو په اواز سره د څښتن د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړ.

(۱۶) کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شائول لور میکال له کړکۍ څخه وکتل او وې لیدل چې داود پادشاه د څښتن په مخ کې ټوپونه وهي او نڅا
کوي، نو هغه یې په خپل زړه کې سپک وګاڼه. (۱۷) هغوی د لوظ صندوق راوړ او هغه یې په هغې خېمه کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه. وروسته
بیا داود څښتن ته سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړې. (۱۸) کله چې داود د نذرانو له وړاندې کولو څخه وزګار شو، هغه د خلکو دپاره د مطلق قادر
څښتن په نوم برکت وغوښت. (۱۹) هغه د اسراییلو ټول ولس، هم سړیو او هم ښځو، هر یو ته، یوه ډوډۍ، یوه ټوټه غوښه او د ممیزو یوه کلچه ووېشله. بیا
ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل.

(۲۰) کله چې داود خپل کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي، د هغه ښځه میکال، د شائول لور د هغه مخې ته ورووتله او ورته ویې
ویل: <د اسراییلو پادشاه نن خپل نوم لوړ کړ او د خپلو خدمتګارانو د وینځو په نظر کې یې خپل ځان لکه د یو احمق په شان لوڅ کړ.>

(۲۱) داود ځواب ورکړ: <ما څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله، چې زه یې ستا د پلار او د هغه د ټولې کورنۍ په ځای غوره کړی یم او زه یې د خپل قوم
اسراییلو مشر جوړ کړی یم. او زه به په راتلونکې کې هم د څښتن په مخکې خوشالي کوم. (۲۲) زه به خپل ځان له دې څخه نور هم رسوا کړم. بنایي ستا باور
به دا وي چې زه هیڅ هم نه یم، خو د دې وینځو په خیال کې زه به د قدر وړ اوسم!>

(۲۳) نو د مرګ تر ورځې پورې د شائول د لور میکال اولاد پیدا نه شو.

د داود سره د خدای وعده

(اول تواریخ ۱۷: ۱ – ۱۵)

۷ (۱) کله چې داود پادشاه په خپله ماڼۍ کې اوسېده او څښتن هغه ته د خپلو ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه، (۲) نو پادشاه ناتان نبي ته وویل: <ګوره،
زه دلته په دې ماڼۍ کې اوسېږم چې د صبر د ونې د لرګیو څخه جوړه شوې ده، مګر د خدای د لوظ صندوق په خېمه کې ایښودل شوی دی.>

(۳) ناتان ځواب ورکړ: <هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه، ځکه چې څښتن ستا سره دی.>

(۴) مګر په هم هغه شپه څښتن ناتان ته وويل: (۵) <لاړ شه او زما خدمتګار داود ته ووايه چې څښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه يې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړوې. (۶) له هغه وخت څخه چې ما د اسراييلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر ن ورځې پورې زه په کور کې نه يم اوسېدلی. زه يو ځای او بل ځای ګرځېدلی يم او په خېمه کې اوسېدلی يم. (۷) ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وويل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراييلو لارښوونه وکړي. مګر آيا کله مې د هغو څخه چاته ويلي دي چې د صبر د ونې د لرګيو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟

(۸) نو په دې خاطر زما خدمتګار داود ته ووايه چې مطلق قادر څښتن درته داسې وايي: ما ته د پسونو د ساتلو د څرځای څخه راواخيستلې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې وټاکلې. (۹) هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنګه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به زه تا د نړۍ د ډېرو لويو مشرانو په شان مشهور کړم. (۱۰)-(۱۱) ما د خپل قوم اسراييلو دپاره ځای تيار کړ او هغوی مې هلته ځای په ځای کړل، ترڅو هلته واوسيږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضيان يعنې مشران د اسراييلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری شوی دی. بيا به داسې ونه شي. همدارنګه به تا د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتم.

زه به ستا اولاده هم پادشاهان کړم. (۱۲) هغه ورځ چې ستا سترګې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نيکونو سره ښخ شوې، زه به ستا د زامنو څخه يو پادشاه کړم او د هغه پادشاهي به ټينګه وساتم. (۱۳) هغه به هغه څوک وي چې زما د نوم د سرلوړی دپاره به يو کور جوړ کړي او د هغه پادشاهي به زه د تل دپاره ټينګه کړم. (۱۴) زه به د هغه پلار يم او هغه به زما زوی وي. کله چې هغه کومه غلطي وکړي نو زه به هغه ته داسې سزا ورکړم لکه څنګه چې پلار خپل زوی ته په لښتې باندې سزا ورکوي. (۱۵) مګر زه به د هغه څخه خپله تلپاتې مينه پرې نه بړدم لکه څنګه چې مې د شائول څخه پرې ايښې وه، يعنې هغه څوک چې ما لېرې کړ ترڅو ته پادشاه شې. (۱۶) ته به تل اولاده ولرې او زه به ستا پادشاهي تل تر تله ټينګه کړم. ستا شاهي کورنۍ به هيڅکله پای ته ونه رسيږي.>

(۱۷) ناتان داود ته هغه هرڅه بيان کړل چې خدای ورته د په ذريعه رالېږلي وو.

د داود د شکرانې دعا

(اول تواريخ ۱۷: ۱۶ – ۲۷)

(۱۸) بيا داود پادشاه د لوظ د صندوق خېمې ته ورننوت، هلته د څښتن په حضور کې کېښناست او دعا يې وکړه: <ای څښتن تعالیٰ! هغه څه چې تا پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه يو. (۱۹) خو بياهم دا ستا په نظر کافي نه وو، ای څښتن تعالیٰ! تا د راتلونکو کلونو دپاره هم زما د اولادې په هکله وعدې کړې دي. ای څښتن تعالیٰ! آيا ته همېشه په همدې طريقه د انسان سره سلوک کوې؟ (۲۰) ای څښتن تعالیٰ! زه تاته نور څه ويلای شم؟ ځکه چې ته ما يعنې خپل خدمتګار پېژنې. (۲۱) دا ستا وعده وه او ستا مقصد ؤ چې دا کار دې وکړ. تا دا لوی کارونه وکړل او هغه دې ماته ښکاره کړل. (۲۲) ای څښتن تعالیٰ! ته څومره لوی يې. لکه څنګه چې مونږ تل اورېدلي دي، ستا په شان څوک نشته او بې له تا بل خدای نشته. (۲۳) د ځمکې په مخ د اسراييلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامی څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی دپاره دې لوی او حيرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا نور قومونه او د هغوی خدايان د خپل قوم د وړاندې تګ سره سم وشړل. (۲۴) اسراييل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای څښتنه، ته د هغوی خدای شوې.

(۲۵) ای څښتن خدايه! اوس هغه ژمنه د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د اولادې په هکله دې کړې ده. هغه څه چې دې ويلي وو هماغسې وکړه. (۲۶) ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره وايي: مطلق قادر څښتن د اسراييلو خدای دی. بيا به زما د اولادې پادشاهي د تل دپاره ټينګه کړې.

(۲۷) ای مطلق قادر څښتنه، د اسراييلو خدايه! دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وويل، چې زما د اولادې څخه به ته پادشاهان جوړ کړې، نو ځکه مې دا جرأت وکړ چې تاته دا دعا وکړم. (۲۸) اوس ای څښتن تعالیٰ، ته په ربښتيا خدای يې! ستا ژمنې د باور وړ دي او تا د خپل خدمتګار سره د دې ښو شيانو ژمنه کړې ده. (۲۹) مهرباني وکړه زما اولادې ته برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل ستا غوره شوي پادشاهان وي. څښتنه، تا پخوا وعده کړې ده او زه يقين لرم چې ته به زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت راکړې.>

د داود بریالیتوبونه

(اول تواریخ ۱۸: ۱ – ۱۳)

۸ (۱) څه موده وروسته داود بیا فلسطینیانو ته ماتې ورکړه، هغوی یې کمزوري کړل او په هغه سیمه باندې یې د هغوی واکمني پای ته ورسوله.

(۲) همدارنګه داود موآبیانو ته هم ماتې ورکړه. داود په هغوی باندې امر وکړ چې د ځمکې په مخ څنګ په څنګ په یوه قطار څملي. وروسته بیا یوه اندازه
نیوونکې رسۍ په واسطه یې په درېو برخو ووېشل. هرې دوه برخې یې ووژلې او هره درېمه برخه یې ژوندۍ پرېښودله. نو موآبیان د هغه رعیت شول او باج به
یې ورکاوه.

(۳) برسېره پردې داود د صوبې د پادشاه د رحوب زوی هددعزر ته ماتې ورکړه. (هددعزر د فرات د سیند د پورتنۍ سیمې ته روان ؤ ترڅو د هغه ځای
واکمني بېرته تر لاسه کړي.) (۴) داود د هغه څخه یو زر او اووه سوه سپاره او شل زره پیاده عسکر ونیول. هغه د سلو جنګي ګاډیو دپاره اسونه وساتل او نور
ټول یې ګوډ کړل.

(۵) کله چې د دمشق ارامیانو د هددعزر پادشاه د مرستې دپاره لښکر ورولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویشت زره ارامیان یې ووژل. (۶) بیا
هغه د دمشق د ارام په پادشاهۍ کې عسکري قرارګاوې جوړې کړې او ارامیان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ څښتن هغه ته
بری ورکاوه.

(۷) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخیستل او هغه یې اورشلیم ته راوړل. (۸) داود پادشاه د باته او بیروتای څخه چې د
هددعزر ښارونه وو په زیاته اندازه برنجي فلز لاس ته راوړل.

(۹) د حمات پادشاه توعي واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. (۱۰) نو هغه خپل زوی یورام داود پادشاه ته ورولېږه چې هغه ته
سلام ووایي او په جګړه کې په هددعزر باندې د هغه د بریالیتوب مبارکي ووایي. هددعزر ډېر ځلې د توعي سره جنګېدلی ؤ. یورام داود ته سوغاتونه یعنې د
سرو زرو، سپینو زرو او برنجي شیان د ځان سره راوړل.

(۱۱) داود پادشاه هغه شیان د هغو سپینو او سرو زرو سره یوځای څښتن ته وقف کړل چې د هغو قومونو څخه یې لاس ته راوړي وو چې په هغو باندې یې
بری ترلاسه کړی ؤ، (۱۲) یعنې د ادومیانو، موآبیانو، عمونیانو، فلسطینیانو او عمالیقیانو څخه. همدارنګه هغه غنیمت چې د هددعزر د صوبې د پادشاه څخه یې
نیولی ؤ یوه برخه یې څښتن ته وقف کړله.

(۱۳) کله چې داود د مالګې په دره کې د اتلسو زرو ادومیانو د وژلو څخه راستون شو، هغه نور هم مشهور شو. (۱۴) هغه په ټول ادوم کې عسکري قرارګاوې
جوړې کړې او ټول ادومیان د داود رعیت شول. داود به چې هر چېرته لاړ څښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباریان

(اول تواریخ ۱۸: ۱۴ – ۱۷)

(۱۵) داود په ټولو اسراییلو باندې پادشاهي کوله او خپلو ټولو خلکو دپاره یې په عدل او انصاف سره کارونه کول. (۱۶) یوآب د زرویه زوی د لښکرو عمومي
قوماندان ؤ. یهوشافاط د اخیلود زوی د اطلاعاتو وزیر ؤ. (۱۷) صادوق د اخیطوب زوی او اخیملک د ابیاتار زوی کاهنان وو. سرایا د دربار منشي ؤ. (۱۸)
بنایاه د یهویاداع زوی د داود د ساتونکو ګارډ یعنې کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ او د داود زامن کاهنان وو.

داود او مفیبوشت

۹ (۱) یوه ورځ داود پوښتنه وکړه: <آیا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دي؟ که چېرې وي نو زه به د یوناتان په خاطر ورسره مهرباني وکړم.>

(۲) نو د شائول د کورنۍ یو خدمتګار ؤ چې صیبا نومېده. هغه یې د داود حضور ته راوغوښت او پادشاه هغه ته وویل: <آیا ته صیبا یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، اعلیحضرته، زه یم.>

(٣) پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آیا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دی چې هغه ته د خدای احسان ښکاره کړم لکه څنګه چې ما د خدای سره وعده کړې ده چې زه به داسې کوم؟>

صیبا ځواب ورکړ: <د یوناتان د زامنو څخه یو پاتې دی، چې هغه په دواړو پښو شل دی.>

(٤) پادشاه پوښتنه وکړه: <هغه چېرته دی؟>

صیبا ځواب ورکړ: <په لودبار کې د عمیئیل د زوی ماخیر په کور کې دی.> (٥) نو داود پادشاه هغه راوغوښت.

(٦) کله چې د یوناتان زوی او د شائول لمسی مفیبوشت داود ته راغی، هغه ته د درناوي په خاطر پړمخې پرېوت. داود ووېل: <ای مفیبوشته!>

هغه ځواب ورکړ: <ستاسو غلام یم>.

(٧) داود هغه ته ووېل: <مه وېرېږه، ځکه چې زه به ستا د پلار یوناتان په خاطر په تا باندې مهرباني وکړم. ستا د نیکه شائول ټوله ځمکه به بېرته درکړم او ته به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خورې.>

(٨) مفیبوشت یو ځل بیا پړمخې پرېوت او ویې ویل: <اعلیحضرته! زما نه خو یو مړ سپی هم ښه دی، تاسو ولې زما سره دومره ښه کوئ؟>

(٩) وروسته بیا پادشاه د شائول خدمتګار صیبا راوغوښت او ورته ویې ویل: <ما ټول هغه شیان چې د شائول او د هغه د کورنۍ وو، ستا بادار یعني د شائول لمسي مفیبوشت ته ورکړل. (١٠) ته، ستا زامن او ستا خدمتګاران دې ستا د بادار شائول د کورنۍ دپاره ځمکه وکرئ او حاصل یې راوړئ چې د هغوی دپاره خواړه تیار شي. مګر خپله مفیبوشت به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري.> (صیبا پنځلس زامن او شل نوکران درلودل.)

(١١) صیبا ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! څه چې تاسو حکم کوئ زه به هماغسې وکړم.> نو مفیبوشت به لکه د پادشاه د یو زوی په شان د داود په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. (١٢) د مفیبوشت یو وړوکی زوی ؤ چې میکا نومېده. د صیبا د کور ټول اوسېدونکي د مفیبوشت خدمتګاران شول. (١٣) نو مفیبوشت چې شل ؤ په اورشلیم کې اوسېده او د پادشاه په دسترخوان باندې یې تل ډوډۍ خوړله.

د داود له خوا د عمونیانو او د سوریایانو ماتې

(اول تواریخ ١٩: ١ – ١٩)

١٠ (١) څه موده وروسته د عمونیانو پادشاه ناحاش مړ شو او د هغه زوی حانون د هغه په ځای پادشاه شو. (٢) داود پادشاه ووېل: <زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنګه چې د هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه.> نو داود خپل استازي ولېږل چې د هغه له خوا څخه د خواخوږۍ مراتب وړاندې کړي.

مګر کله چې هغوی عمون ته ورسېدل، (٣) د عمونیانو مشرانو خپل پادشاه حانون ته ووېل: <آیا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتیا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ آیا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی یې دلته د جاسوسۍ لپاره رالېږلي چې زمونږ ښار وګوري، ترڅو چې هغه فتح کړي.>

(٤) نو حانون د داود استازي ونیول، د هغوی یوه خوا ږیره یې وخریله، کالي یې د پښو نه تر ملا پورې پرې کړل او رخصت یې کړل. (٥) هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود د دې پېښې څخه خبر شو نو هغوی ته یې خبر ورولېږه: <تر هغې پورې د اریحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو ږیرې اوږدې شي او بیا بېرته کور ته راشئ.>

(۶) عمونیان په دې پوه شول چې دوی داود خپل دښمن کړ، نو هغوی شل زره ارامي عسکر د بیت رحوب او صوبې څخه، دولس زره نفره د طوب څخه او د معکې پادشاه یې د زرو نفرو سره اجیر ونیول. (۷) داود د دې څخه خبر شو او یوآب یې د ټول لښکر سره د هغوی مقابلې ته ورولېږه. (۸) عمونیان راووتل او د خپل پایتخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. په هغه وخت کې د صوبې او رحوب ارامیان او د طوب او معکې عسکر په صحرا کې ځای په ځای شول.

(۹) یوآب ولیدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شا له خوا حمله وکړي، نو هغه د اسراییلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی یې ارامیانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. (۱۰) یوآب د خپلو لښکرو پاتې نفر د خپل ورور ابیشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ابیشای هغوی د عمونیانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. (۱۱) یوآب هغه ته وویل: <که چېرې تا ولیدل چې ارامیانو ماته ماتې راکوله نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونیانو تاته ماتې درکوله نو زه به درشم او ستا سره به مرسته وکړم. (۱۲) قوي او زړور اوسه! راځه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو دپاره په مېړانه او زړه ورتیا سره وجنګېږو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي!>

(۱۳) نو یوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې حمله وکړي او ارامیان وتښتېدل. (۱۴) کله چې عمونیانو ولیدل چې ارامیان تښتي، هغوی د ابیشای څخه وتښتېدل او ښار ته ننوتل. نو یوآب د عمونیانو سره د جنګ کولو څخه راستون شو او بېرته اورشلیم ته لاړ.

(۱۵) کله چې ارامیان پوه شول چې دوی ته اسراییلو ماتې ورکړه نو هغوی خپلې لښکرې بېرته سره راغونډې کړې. (۱۶) هددعزر پادشاه نور ارامیان راوغوښتل چې د فرات د سیند په ختیځه خوا کې وو. هغوی د پادشاه د قوماندان شوبک تر امر لاندې حیلام ته راغلل. (۱۷) کله چې داود دا واورېدل، هغه د اسراییلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سیند څخه تېر شو او حیلام ته ورغی. ارامیان هلته هغه ته مخامخ ځای په ځای کېدل، بیا وروسته جګړه پیل شوه. (۱۸) خو د ارامیانو لښکرې د اسراییلیانو څخه وتښتېدلې. داود او د هغه سپرو عسکرو د ارامیانو اووه سوه د جنګي ګاډیو چلوونکي او څلوېښت زره سپاره عسکر ووژل. هغوی د دښمن قوماندان شوبک ژوبل کړ او هغه د جنګ په میدان کې مړ شو. (۱۹) کله چې هغه پادشاهان چې د هددعزر تابع وو ولیدل چې دوی د اسراییلو له خوا ماتې وخوړله نو د اسراییلو سره یې سوله وکړه او د هغوی رعیت شول. نو ارامیان د عمونیانو سره نور د کومک کولو څخه وویرېدل.

داود او بتشبع

۱۱ (۱) د بل کال په پسرلي، یعني د کال په هغه وخت کې چې معمولاً پادشاهان جنګ ته ځي، داود ټولې د اسراییلو لښکرې د یوآب او د هغه د افسرانو د قوماندې لاندې جګړې ته ولېږلې. دوی عمونیان له منځه یوړل او د ربه ښار یې محاصره کړ، مګر داود په اورشلیم کې پاتې شو.

(۲) یوه ورځ د مازدیګر په وخت کې داود له بستر څخه راپاڅېده او د ماڼۍ په بام باندې ګرځېده. له بامه څخه یې یوه ښځه ولیدله چې غسل یې کاوه. هغه ډېره ښکلې وه. (۳) نو داود یو نفر ولېږه چې دا معلومات وکړي چې هغه څوک ده. دا معلومه شوه چې هغه بتشبع د الیعام لور او د حیتي اوریا ښځه ده. (۴) نو داود استازي ورولېږل چې هغه راولي، هغه یې راوستله او داود ورسره څملاست. (هغې ښځې د خپل میاشتیني عادت څخه د پاکوالي په خاطر غسل کاوه.) وروسته هغه بېرته کور ته لاړه. (۵) د څو مودې نه وروسته هغه پوه شوه چې امیدواره ده او داود ته یې خبر ولېږه چې د دې خبرې نه خبر شي.

(۶) نو داود یوآب ته پیغام ولېږه: <حیتي اوریا ماته راولېږه.> نو یوآب اوریا هغه ته ورولېږه. (۷) کله چې اوریا ورغی داود د هغه څخه د یوآب او د لښکرو د سلامتی او د جنګ د حال پوښتنه وکړه. (۸) بیا هغه اوریا ته وویل: <خپل کور ته لاړ شه او یو څه ارام وکړه.> اوریا د ماڼۍ څخه لاړ او داود د هغه کور ته یو سوغات ورولېږه. (۹) مګر اوریا خپل کور ته لاړ نه شو او د پادشاه د ګارډ سره د ماڼۍ په دروازه کې ویده شو. (۱۰) کله چې داود واورېدل چې اوریا کور ته نه دی تللی، د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <تا ډېره لاره وهلې ده، نه ولې کور ته نه یې تللی؟>

(۱۱) اوریا ځواب ورکړ: <د اسراییلو او یهودا نفر په جونګړو کې اوسیږي او د لوظ صندوق د هغوی سره دی. زما قوماندان یوآب او د هغه عسکري منصبدارانو په صحرا کې خېمې درولې دي. زه څنګه خپل کور ته لاړ شم، وخورم، وڅښم او د خپلې ښځې سره څملم؟ زه ستا په ژوند قسم خورم چې زه به هیڅکله داسې ونه کړم!>

(۱۲) نو داود هغه ته وويل: <يوه ورځ نور هم دلته پاتي شه او سبا به دې بېرته ولېږم.> نو اوريا هغه ورځ او راتلونکي ورځ هم په اورشليم کې پاتي شو.
(۱۳) داود هغه د ماښام ډوډۍ ته راوغوښت او هغه يې نېشه کړ. مګر ماښام اوريا ووت او د پادشاه د ګارډ سره په خپلې بسترې باندې ويده شو او کور ته لاړ نه شو.

(۱۴) په راتلونکي سهار داود يوآب ته خط وليکه او د اوريا په لاس يې ورولېږه. (۱۵) هغه ليکلي وو: <اوريا په سخته جګړه کې په لومړۍ کرښه کې ځای په ځای کړه بيا د هغه څخه بېرته په شا شئ ترڅو هغه ووژل شي.> (۱۶) نو کله چې يوآب ښار محاصره کاوه نو اوريا يې هغه ځای ته ولېږه چې هغه پوهېده هلته دښمن قوي دی. (۱۷) د دښمن ځواکونه د ښار څخه راووتل او د يوآب د ځواکونو سره وجنګېدل. د داود څو تنه عسکري منصبداران د اوريا سره يوځای ووژل شول.

(۱۸) بيا يوآب داود ته د جنګ په باره کې پوره راپور ولېږه (۱۹) او استازي ته يې داسې لارښوونه وکړه: <وروسته له دې چې ته پادشاه ته د جنګ په هکله هرڅه بيان کړې، (۲۰) که دې وليدل چې پادشاه په قهر شو او ستا څخه يې پوښتنه وکړه: تاسو ولې د هغوی سره د جنګ دپاره ښار ته دومره نژدې ورغلي وئ؟ آيا تاسو په دې نه پوهېدلئ چې هغوی به د دېوالونو څخه غشي ګوزار کړي؟ (۲۱) آيا ستاسو په ياد نه دي چې ابيملک د جدعون زوی څنګه ووژل شو؟ په تاباز کې يوې ښځې د دېوال څخه د ژرندې پاسنی پل راوغورزاوه او هغه يې وواژه، نو بيا تاسو ولې دېوال ته دومره نژدې ورتللئ؟ که پادشاه ستا څخه دا پوښتنه وکړه، نو هغه ته ووايه: ستاسو عسکري منصبدار اوريا هم وژل شوی دی.>

(۲۲) نو استازی داود ته ورغی او هرڅه چې يوآب ورته ويلي وو هغه يې خبر کړ. (۲۳) هغه وويل: <زمونږ دښمنان زمونږ څخه ډېر زيات قوي وو او د ښار څخه راووتل چې زمونږ سره په صحرا کې جګړه وکړي، مګر مونږ هغوی بېرته د ښار دروازې ته په شا وتمبول. (۲۴) بيا غشي ويشتونکو د دېوال څخه په مونږ باندې غشي وويشتل. اعليحضرته! ستاسو د عسکري منصبدارانو څخه څو تنه ووژل شول او د هغوی سره اوريا هم ووژل شو.>

(۲۵) داود استازي ته وويل: <يوآب وهڅوه او هغه ته ووايه چې مه پريشانه کېږه ځکه چې ته هيڅکله دا نه شې ويلی چې څوک به په جګړه کې ووژل شي. هغه ته ووايه چې په ښار باندې قوي حمله پيل کړه او هغه له منځه يوسه.>

(۲۶) کله چې د اوريا ښځې واورېدل چې د هغې مېړه مړ شوی دی، نو د هغه دپاره يې وير وکړ. (۲۷) کله چې د وير مراسم پای ته ورسېدل، داود هغه ماڼۍ ته راوغوښتله. هغه د داود ښځه شوه او هغه ته يې زوی وزېږاوه. مګر څښتن د دې ناوړه کار څخه چې داود کړی ؤ راضي نه ؤ.

د ناتان پيغام او د داود توبه

۱۲ (۱) څښتن ناتان نبي داود ته ورولېږه. ناتان هغه ته ورغی او ورته يې ويل: <په يوه ښار کې دوه سړي اوسېدل، يو شتمن ؤ او بل غريب ؤ. (۲) شتمن سړي ډېرې زياتې رمې او پادې درلودلې. (۳) مګر غريب سړي له يوې وړې ورۍ څخه پرته چې هغه يې په بيه اخيستې وه نور هيڅ نه درلودل. د هغې پالنه يې کوله او د هغه د ماشومانو سره په کور کې لوېدله. سړي به د خپلو لږو خوړو څخه هغې ته خواړه ورکول او ورۍ به د سړي د کاسې څخه ښناک کاوه او د ده په غېږ کې به خملاستله. هغه ته د لور په شان ګرانه وه. (۴) يوه ورځ د هغه شتمن سړي کور ته يو مسافر راغی، شتمن سړي نه غوښتل چې د خپلو رمو يا پادو څخه کوم حيوان حلال کړي چې د هغه دپاره ډوډۍ تياره کړي. د هغه په ځای يې د هغه غريب سړي ورۍ ونيوله او د خپل مېلمه دپاره يې کباب کړه.>

(۵) داود په هغه شتمن سړي باندې ډېر په قهر شو او ويې ويل: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هغه چا چې دا کار کړی دی د مرګ د سزا وړ دی!
(۶) په دې خاطر چې هغه داسې بې رحمه کار کړی دی، هغه بايد د هغې ورۍ په ځای څلور چنده بېرته ورکړي.>

(۷) ناتان داود ته وويل: <هغه سړی ته يې! د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ته مې د اسراييلو پادشاه وټاکلې او د شائول څخه مې وژغورلې. (۸) د هغه پادشاهي مې تاته درووبخښله او د هغه ښځې مې تاته په غېږ کې درکړې، ته مې په اسراييلو او يهودا باندې پادشاه کړې. که چېرې دا ستا دپاره بس نه وو نو ما به له دې څخه نور هم زيات درکړي وای. (۹) ولې دې د څښتن حکمونه سپک وګڼل او د هغه په نظر کې دې داسې بد کار وکړ؟ تا اوريا داسې قتل کړ چې عمونيان دې پرېښودل چې هغه په جګړه کې ووژني. (۱۰) اوس، له دې کبله چې تا ماته په سپکه سترګه کتلي دي او د اوريا د ښځې سره دې واده کړی دی، نو په هر نسل کې به ستا ځينې اولادې د تاوتريخوالي په وجه باندې مړې شي.

۱۱ څښتن داسې وایي: زه به ستا د خپلې کورنۍ څخه په تا باندې عذاب راولم. ستا د سترګو په وړاندې به ستا ښځې واخلم او یو بل سړي ته به یې ورکړم
او هغه به په رڼا ورځ ستا د ښځو سره څملي. ۱۲ تا دا کار په پټه وکړ، مګر زه به دا کار په رڼا ورځ د ټولو اسراییلیانو په مخ کې وکړم.>

۱۳ داود ناتان ته وویل: <ما د څښتن په مقابل کې ګناه کړې ده.>

ناتان ځواب ورکړ: <څښتن ته بخښلې یې، ته به د دې ګناه له کبله مړ نه شې. ۱۴ مګر تا د دې بد کار له کبله د څښتن ډېره بې عزتي وکړه. نو ستا ماشوم به
مړ شي.> ۱۵ له هغې وروسته ناتان کور ته لاړ.

د داود د زوی مړینه

څښتن هغه ماشوم چې د اوریا کونډې داود ته زېږولی ؤ په سختې ناروغۍ اخته کړ. ۱۶ داود د هغه ماشوم دپاره خدای ته زاری وکړې چې ماشوم روغ شي.
هغه روژه ونیوله او هره شپه به د خپلې کوټې ته تله او ټوله شپه به یې په ځمکه تېروله. ۱۷ د داود د ماڼۍ د خدمتګارانو مشران د هغه په سر ودرېدل او هیله
یې وکړه چې هغه به له ځمکې څخه راپاڅېږي او د هغوی سره ډوډۍ وخوري، خو هغه انکار وکړ.

۱۸ په اوومه ورځ هغه ماشوم مړ شو. د داود خدمتګاران ووېرېدل چې هغه ته خبر ورکړي، ځکه چې دوی وویل: <هغه وخت چې ماشوم لا ژوندی ؤ مونږ
به د داود سره خبرې کولې او هغه مونږ ته ځواب نه راکاوه. نو څنګه به هغه ته ووایو چې د ده ماشوم مړ شوی دی؟ کېدای شي چې هغه خپل ځان ته کوم
زیان ورسوي.>

۱۹ داود ولیدل چې د هغه خدمتګاران په خپل منځ کې ګونګوسې کوي او پوه شو چې ماشوم یې مړ شوی دی. نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا
ماشوم مړ شوی دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، هغه مړ شوی دی.>

۲۰ په هغه وخت کې داود له ځمکې څخه راپاڅېد. وروسته له هغې چې خپل ځان یې ومینځه، عطر یې وواهه او خپل کالي یې بدل کړل، هغه د څښتن کور
ته لاړ او عبادت یې وکړ. بیا هغه خپلې ماڼۍ ته راستون شو او هغوی د ده په غوښتنه ډوډۍ ورته تیاره کړه او هغه یې وخوړله. ۲۱ د هغه خدمتګاران حیران
شول او ورته ویې ویل: <مونږ په دې نه پوهېږو، کله چې ماشوم ژوندی ؤ تاسو د هغه دپاره ژړل او څه مو نه خوړل. مګر څنګه چې هغه مړ شو راپاڅېدلئ او
ډوډۍ مو وخوړله!>

۲۲ داود وویل: <کله چې ماشوم ژوندی ؤ ما روژه ونیوله او ژړل مې، ما فکر کاوه: کېدای شي چې څښتن په ما باندې رحم وکړي او ماشوم به ژوندی
وساتي. ۲۳ مګر اوس چې هغه مړ شوی دی، ولې روژه ونیسم؟ آیا زه کولی شم چې هغه بېرته راژوندی کړم؟ زه هغه ته ورتلونکی یم، مګر هغه به هیڅکله
بېرته ماته رانه شي.>

د سلیمان زېږېدنه

۲۴ وروسته بیا داود خپلې ښځې بتشبع ته تسلي ورکړه او د هغې سره څملاست. هغې زوی وزېږاوه او داود ورباندې سلیمان نوم کېښود. څښتن د هغه ماشوم
سره مینه کوله ۲۵ له دې کبله څښتن د ناتان نبي په وسیله پیغام ورولېږه ترڅو په هغه باندې د یدیدیا نوم کېږدي.

داود د ربې ښار فتح کوي

(اول تواریخ ۲۰: ۱ – ۳)

۲۶ په دې ترڅ کې یوآب د عمونیانو په پایتخت ربه باندې جګړه وکړه او شاهي کلا یې ونیوله. ۲۷ یوآب داود ته استازي ورولېږل ویې ویل: <د ربه په
مقابل کې وجنګېدم او د اوبو زېرمه مې ونیوله. ۲۸ نو اوس خپلې پاتې لښکرې راغونډې کړه، ښار محاصره او بیا یې فتح کړه. که نه، نو زه به ښار فتح کړم او
زما په نوم به یاد شي.> ۲۹ نو داود ټول پاتې لښکر راغونډ کړ او ربه ته لاړ، حمله یې ورباندې وکړه او هغه یې فتح کړه. ۳۰ داود د عموني پادشاه د سر

څخه د سرو زرو تاج واخیست چې قیمتي تیږه په کې وه او شاوخوا څلوردېرش کیلوګرامه وزن یې درلود. داود هغه تاج راواخیست او په خپل سر یې کېښود. همدارنګه هغه د هغه ښار څخه په زیاته اندازه غنیمت ونیوه. (۳۱) د هغه ځای خلک یې راوویستل، هغوی یې په ارو، کلنګونو او تبرونو سره په سختو کارونو باندې وګمارل او مجبور یې کړل چې د خښتو په داشونو کې کار وکړي. هغه د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بیا داود او د هغه ټول لښکر اورشلیم ته ستانه شول.

امنون او تامار

۱۳ (۱) د وخت په تېرېدو سره د داود زوی امنون په تامار باندې چې د داود د بل زوی ابشالوم خور وه او ډېره ښکلې وه مین شو. (۲) د امنون زړه د خپلې ناسکه خور تامار په سبب داسې پریشانه شو چې هغه ناروغ شو. ځکه چې تامار پېغله وه او د امنون دپاره دا ناشونی کار ؤ چې د هغې سره اړیکې ولري.

(۳) د امنون یو ملګری ؤ چې یوناداب نومېده او د داود د ورور شمعي زوی ؤ. یوناداب ډېر مکرجن سړی ؤ. (۴) هغه د امنون څخه پوښتنه وکړه: <ای د پادشاه زویه! ولې ورځ په ورځ ډنګرېږې؟ څه خبره ده؟>

امنون ځواب ورکړ: <زه د خپل ورور ابشالوم په خور تامار باندې مین شوی یم.>

(۵) یوناداب ووېل: <په خپله بستره کې څمله او دا بهانه وکړه چې ناروغ یې. کله چې پلار دې پوښتنې ته راغی هغه ته ووایه: مهرباني وکړه زما خور تامار پرېږده چې راشي او ماته یو څه راکړي چې ویې خورم. هغه دې زما په مخ کې ډوډۍ تیاره کړي چې زه هغه ولیدلی شم او بیا یې ماته په خپل لاس راکړي.>
(۶) نو امنون بهانه وکړه چې ناروغ دی او هغه څملاست. کله چې پادشاه د هغه پوښتنې ته راغی، امنون ورته ووېل: <مهرباني وکړئ تامار ته اجازه ورکړئ چې راشي، دلته زما په مخ کې یو څه خاصه ډوډۍ پخه کړي او هغه دې ماته په خپل لاس راکړي.>

(۷) داود تامار ته چې په ماڼۍ کې وه خبر ورولېږه: <د خپل ورور امنون کور ته ورشه او د هغه دپاره یو څه خواړه تیار کړه.> (۸) نو تامار هلته لاړه او ویې لیدل چې امنون په بستره کې پروت دی. هغې یو څه خمیره کړي اوړه راواخیستل، د هغه په مخ کې یې ډوډۍ جوړه کړه او هغه یې پخه کړه. (۹) بیا یې تبی راواخیسته او امنون ته یې ډوډۍ کېښوده، مګر هغه د خوړلو څخه انکار وکړ. امنون ووېل: <تاسو ټول له دې ځایه بیرون ووځئ!> نو ټول ووتل. (۱۰) له هغې وروسته امنون تامار ته ووېل: <دلته زما د خوب کوټې ته ډوډۍ راوړه چې ستا د لاس څخه یې وخورم.> هغې ډوډۍ راواخیستله او د هغه د خوب کوټې ته ورغله. (۱۱) مګر هغه وخت چې تامار ډوډۍ وروړه چې ویې خوري، امنون هغې ته لاس ورواچاوه او ورته ویې ویل: <ای زما خورې، راشه او راسره څمله.>

(۱۲) تامار هغه ته ووېل: <ای زما وروره! دا کار مه کوه، ما مه مجبوروه! داسې کار په اسراییلو کې یو جنایت دی. داسې احمقانه کار مه کوه! (۱۳) زه به بیا په خلکو کې سر څنګه اوچتوم؟ او ته به په اسراییلو کې د بدکارو احمقانو په شان بې عزته شې. مهرباني وکړه د پادشاه سره خبرې وکړه، هغه به تا زما سره د واده کولو څخه منع نه کړي.> (۱۴) مګر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نیوه او څرنګه چې هغه د تامار څخه ډېر قوي ؤ نو هغه یې په زوره بې عزته کړه.

(۱۵) بیا امنون د هغې څخه ډېره سخته کرکه وکړه. د هغه کرکه د هغې مینې څخه چې مخکې یې د هغې سره کوله ډېره زیاته وه. امنون هغې ته ووېل چې <پاڅه او ورکه شه!>

(۱۶) هغې ورته ووېل: <نه! زما شړل به د هغه کار څخه هم لوی جرم وي چې مخکې دې زما سره وکړ.>

مګر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نیوه. (۱۷) هغه خپل شخصي خدمتګار راوغوښت او ورته ویې ویل: <دغه ښځه له دې ځایه څخه بیرون وباسه او دروازه وریسې وتړه.> (۱۸) نو د هغه خدمتګار هغه بیرون وویستله او دروازه یې وریسې وتړله.

تامار د اوږدو لستوڼو چپنه اغوستله، ځکه چې دا د پېغلو شهزادګیو رواجي لباس ؤ. (۱۹) تامار په خپل سر باندې ایرې واچولې او خپله چپنه یې وشلوله. لاسونه یې په سر باندې کېښودل، په چیغو چیغو یې ژړل او روانه شوه. (۲۰) کله چې د هغې ورور ابشالوم هغه ولیدله، پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <آیا امنون

تاته لاس دراچولی دی؟ خورې، په دې باندې دومره ډېره مه خفه کېږه. هغه ستا ورور دی، په دې باره کې هیڅا ته څه ونه وایې.> نو تامار د خپل ورور ابشالوم په کور کې پریشانه او یوازې اوسېدله.

(۲۱) کله چې داود پادشاه واورېدل چې څه پېښ شوي دي، هغه ډېر په قهر شو. (۲۲) ابشالوم د امنون سره هیڅ یوه ښه یا بده خبره نه کوله. خو ابشالوم د هغه سره کینه درلودله ځکه چې د هغه خور تامار یې په زوره بې عزته کړې وه.

د ابشالوم بدله اخیستل

(۲۳) پوره دوه کاله وروسته ابشالوم افرایم ته نژدې په بعل حاصور کې خپل پسونه سکولودل او هغه د پادشاه ټول زامن هلته راوغوښتل. (۲۴) هغه داود پادشاه ته ورغی او ویې ویل: <ای اعلیحضرته! زه خپل پسونه سکولم. آیا تاسو او ستاسو درباریان به راشئ او په جشن کې به برخه واخلئ؟>

(۲۵) خو پادشاه ځواب ورکړ: <نه، ای زویه، مونږ ټول به لاړ نه شو، ځکه چې په تا باندې به بار شو.> که څه هم ابشالوم په هغه باندې ډېر ټینګار وکړ خو هغه نه غوښتل چې ورسره لاړ شي، مګر د هغه دپاره یې برکت وغوښت.

(۲۶) بیا ابشالوم ووېل: <که تاسو نه شئ کولای لاړ شئ، لږ تر لږه پرېږدئ چې زما ورور امنون زمونږ سره لاړ شي.>

پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ولې هغه درسره لاړ شي؟> (۲۷) مګر ابشالوم دومره ټینګار وکړ ترڅو چې داود امنون او د هغه نورو ټولو زامنو ته اجازه ورکړه چې د ابشالوم سره لاړ شي. (۲۸) ابشالوم خپلو خدمتګارانو ته حکم وکړ: <وګورئ! کله چې امنون د شرابو په څښلو لږ نېشه شو او زه تاسو ته ووایم چې هغه ووژنئ، نو مه وېرېږئ، زه به دا مسئولیت په خپله غاړه واخلم. زړور اوسئ او زړه نا زړه کېږئ مه.> (۲۹) نو د ابشالوم خدمتګارانو د هغه د حکم څخه پیروي وکړه او امنون یې وواژه. د داود نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سپاره شول او وتښتېدل.

(۳۰) هغوی لا په هغه وخت کې کور ته په لاره وو چې داود ته خبر ورسېده: <ابشالوم ستاسو ټول زامن ووژل او یو هم ورڅخه ژوندی پاتې نه دی!> (۳۱) نو پادشاه پاڅېد، خپل کالي یې له غمه وشلول او په ځمکه باندې یې ځان وغورزاوه. د هغه ټول خدمتګاران د شلېدلو کالیو سره د هغه تر څنګ ولاړ وو. (۳۲) مګر یوناداب د داود وراره یعني د شمعي زوی وویل: <اعلیحضرته! هغوی ستاسو ټول زامن نه دي وژلي، یوازې امنون وژل شوی دی. له هغې ورځې راهیسې چې امنون د هغه خور تامار بې عزته کړې وه دا د ابشالوم ښکاره اراده وه. (۳۳) نو په دې خبرو باندې باور مه کوئ چې ستاسو ټول زامن وژل شوي دي، یوازې امنون وژل شوی دی.>

(۳۴) په دې ترڅ کې ابشالوم وتښتېده. نو بیا هغه نفر چې پهره داري یې کوله ویې لیدل چې زیات خلک د حورونایم په لاره کې د غره تر څنګه راروان دي. پهره دار پادشاه ته ورغی او څه چې هغه لیدلي وو ورته ویې ویل. (۳۵) یوناداب داود پادشاه ته ووېل: <هغه دي ستاسو زامن راروان دي لکه څنګه چې ما ویلي وو هغوی راغلل.> (۳۶) څنګه چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسولې، د داود زامن راننوتل او په لوړ اواز یې په ژړا شروع وکړه. پادشاه هم وژړل او د هغه ټولو خدمتګارانو ډېر سخت وژړل.

(۳۷)-(۳۸) ابشالوم وتښتېده او د عمیهود زوی تلمای ته چې د جشور پادشاه و ورغی او درې کاله هلته پاتې شو. داود د خپل زوی امنون دپاره ډېره موده ویر کاوه. (۳۹) مګر کله چې هغه د امنون د مړینې څخه وروسته تسلي ومونده، د خپل زوی ابشالوم دپاره یې په زړه کې هیله پیدا شوه.

ابشالوم اورشلیم ته راستنیږي

۱۴ (۱) یوآب د زرویه زوی پوه شو چې داود پادشاه ابشالوم ډېر یادوي. (۲) نو یوآب تقوع ته یو نفر ولېږه او له هغه ځای څخه یې یوه هوښیاره ښځه راوستله. هغې ته یې ووېل: <داسې فرض کړه چې ته د ویر کولو په حال کې یې. د ویر کالي واغونده او د ښه بوی لرونکي تېل مه وهه. خپل ځان د هغې ښځې په شان جوړ کړه چې زیات وخت یې ویر کړی وي. (۳) بیا پادشاه ته ورشه او هغه څه چې زه یې درته وایم هغه ته ووایه.> نو بیا یوآب هغې ته وویل چې څه ووایي.

(۴) کله چې هغه ښځه پادشاه ته ورغله، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: <ای اعلیحضرته! زما سره مرسته وکړه.>

(۵) پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <ته څه غواړې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه کونډه یمه. زما میړه مړ شوی دی. (۶) اعلیحضرته! زما دوه زامن وو. یوه ورځ هغوی په پټي کې یو د بله سره جنګ وکړ او هلته هیڅوک نه ؤ چې دوی سره بېل کړي. یوه هغه بل وواژه. (۷) اوس زما ټول خپلوان زما په ضد راپورته شوي دي او زما څخه دا غوښتنه کوي چې خپل زوی هغوی ته وسپارم، ترڅو هغه د خپل ورور د قتل په خاطر ووژني. که چېرې هغوی دا کار وکړي نو زما اخرنی هیله به هم له منځه یوسي او زما میړه ته به د ځمکې په مخ نه نوم پاتې شي او نه اولاد.>

(۸) پادشاه هغې ښځې ته وویل: <ته خپل کور ته ستنه شه او زه به ستا په خاطر حکم ورکړم.>

(۹) هغې وویل: <اعلیحضرته! تاسو چې هرڅه کوئ د هغې ملامتیا دې په ما او زما په کورنی باندې وي، تاسو او شاهي کورنی دې بې ګناه وي.>

(۱۰) پادشاه ځواب ورکړ: <که چېرې چا درته څه وویل، هغه ماته راوله، بیا به هیڅکله تا نه ځوروي.>

(۱۱) هغې وویل: <اعلیحضرته! مهرباني وکړئ د خپل څښتن خدای په نوم قسم وخورئ ترڅو زما خپلوان چې زما د زوی د مرګ د بدل اخیستلو مسؤل دی زما د بل زوی په وژلو سره یو لوی جرم ونه کړي.>

داود ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ستا د زوی د سر یو ویښته به هم کم نه شي.>

(۱۲) هغې ښځې وویل: <اعلیحضرته! اجازه راکړئ چې یوه بله خبره هم درته وکړم.>

هغه ځواب ورکړ: <وو‌ایه!>

(۱۳) هغې ښځې وویل: <ولې مو د خدای د قوم سره داسې غلطي کړې ده؟ تاسو خپل زوی نه پرېږدئ چې د جلاوطنی څخه راستون شي نو تاسو خپل ځان په هغې خبرې باندې چې همدا اوس مو وکړه ملامتوئ. (۱۴) مونږ ټول مره کېږو او د اوبو په شان یو چې په ځمکه باندې توئېږي او بېرته نه شي راټولېدلی. خدای ژوند نه اخلي بلکه داسې لاره لټوي چې یو شړلی سړی د هغه څخه لېرې پاتې نه شي.

(۱۵) نو اوس، اعلیحضرته! د دې خبرې دلیل چې زه راغلې یم چې تاسو سره خبرې وکړم، دا دی چې خلک ماته ګواښ کوي. نو ما د ځان سره وویل چې زه به تاسو سره خبرې وکړم او دا هیله مې درلودله چې تاسو به هغه څه وکړئ چې زه یې غواړم. (۱۶) ما فکر کاوه چې تاسو به زما خبرو ته غوږ ونیسئ او ما به د هغه سړي د لاسه وژغورئ چې هڅه کوي ما او زما زوی دواړه د هغه وطن څخه بې برخې کړي چې خدای مونږ ته راکړی دی.

(۱۷) اعلیحضرته! نو ما باور درلود چې ستاسو وعده به ماته ارامي راولي، ځکه چې تاسو د ښو او بدو په پېژندلو کې د خدای د فرښتې په شان یاست. ستاسو څښتن خدای دې له تاسو سره وي.>

(۱۸) پادشاه ځواب ورکړ: <زه ستا څخه یو سوال کوم او ته باید راته پوره رښتیا ووایې.>

هغې ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! د هر شي پوښتنه چې کوئ.> (۱۹) پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <آیا په دې ټولو کارونو کې له تا سره د یوآب لاس نه دی؟>

هغې ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې هیڅوک نه شي کولی له تاسو څخه حقیقت پټ کړي. په رښتیا سره دا ستاسو قوماندان یوآب ؤ، هغه ټول څه چې ما تاسو ته وویل، هغه ماته را زده کړل. (۲۰) خو هغه دا کار د دې دپاره وکړ چې دا اوسنی حالت بدل کړي. اعلیحضرته! تاسو د خدای د فرښتې په شان حکمت لرئ، هر هغه څه چې په هېواد کې پېښېږي تاسوورباندې پوهېږئ.>

٢١ وروسته پادشاه يوآب ته ووېل: <ډېر ښه، ما پرېکړه کړې ده څه چې ته غواړې زه به يې وکړم. لاړ شه او هغه ځوان ابشالوم دلته راوله.>

٢٢ يوآب هغه ته د درناوي کولو په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: <اعليحضرته! خدای دې تاته برکت درکړي! اوس زه پوه شوم چې
تاسو زما څخه خوشاله يئ، ځکه چې زما غوښتنه مو ومنله.> ٢٣ بيا يوآب جشور ته لاړ او ابشالوم يې بېرته اورشليم ته راوست. ٢٤ خو بياهم پادشاه
حکم وکړ چې ابشالوم دې خپل کور ته لاړ شي. پادشاه ووېل: <زه نه غواړم چې د هغه مخ ووينم.> نو ابشالوم په خپل کور کې اوسېده او د پادشاه سره به نه
مخامخ کېده.

ابشالوم د داود سره پخلا کېږي

٢٥ په ټولو اسراييلو کې د ابشالوم په شان ښکلی او د صفت وړ سړی نه پيدا کېده. په هغه کې د سر څخه نيولې تر پښو پورې هيڅ کوم عيب نه ؤ. ٢٦ د
هغه ويښتان ډېر ګڼ وو او په کال کې به يې يو ځل کمول. هرکله چې به هغه ډېر اوږده او درانده شول نو د هغه وزن به د شاهي اندازې د وزن له مخې له دوه
کيلوګرامو څخه زياتېده. ٢٧ ابشالوم درې زامن او د تامار په نامه يوه لور درلوده چې ډېره ښايسته نجلۍ وه.

٢٨ ابشالوم دوه کاله په اورشليم کې اوسېده او د پادشاه مخ يې ونه ليد. ٢٩ نو ابشالوم يوآب د دې دپاره راوغوښت چې پادشاه ته يې ورولېږي، مګر هغه
ونه غوښتل چې ده ته ورشي. نو هغه يې د دوهم ځل دپاره راوغوښت مګر هغه د راتګ څخه انکار وکړ. ٣٠ نو ابشالوم خپلو خدمتګارانو ته ووېل: <ګورئ،
د يوآب پټی زما د پټي په څنګ کې دی او هلته د هغه اوربشې دي، لاړ شئ او اور ورته واچوئ.> نو هغوی پټي ته اور واچاوه.

٣١ يوآب د ابشالوم کور ته ورغی او ورڅخه يې پوښتنه وکړه: <ستا خدمتګارانو ولې زما پټي ته اور اچولی دی؟>

٣٢ ابشالوم يوآب ته ووېل: <ګوره، ما تاته خبر درولېږه چې دلته راشه. ما غوښتل چې پادشاه ته ورشې او زما دپاره ورڅخه دا پوښتنه وکړې چې ولې د
جشور څخه دلته راغلم؟ ښه به دا وه چې هلته پاتې شوی وای.> ابشالوم زياته کړه: <زه ستا څخه غواړم چې ماته داسې لاره جوړه کړې چې پادشاه وګورم.
که چېرې زه ګناهکار يم نو پرېږده چې ومې وژني.>

٣٣ نو يوآب پادشاه ته ورغی او دا يې ورته ووېل. بيا پادشاه ابشالوم راوغوښت او هغه راغی او د پادشاه په مخ کې د درناوي په خاطر ځمکې ته ټيټ شو
او پادشاه ابشالوم ښکل کړ.

ابشالوم د ياغيتوب نقشه جوړوي

١٥ ١ يو څه موده وروسته ابشالوم د خپل ځان دپاره جنګي ګاډی، اسونه او پنځوس سړي چې هغه يې بدرګه کاوه تيار کړل. ٢ هغه به سهار وختي
پاڅېده او د هغې لارې په څنګ کې به ودرېده چې د ښار دروازې ته تللې وه. هرکله چې به څوک د خپل شکايت د فيصله کولو دپاره پادشاه ته ورته نو
ابشالوم به په هغه باندې غږ کاوه: <ته د کوم ځای يې؟> هغه نفر به ځواب ورکاوه چې د کومې قبيلې څخه دی. ٣ نو ابشالوم به ورته ويل: <ګوره، ستا
دعوه قانوني او صحيح ده، مګر دلته د پادشاه کوم نماينده نشته چې ستا عرض واوري.> ٤ ابشالوم به زياته کړه: <کاشکې خلک ما د دې هېواد قاضي
وټاکي، نو هرچا چې کوم شکايت يا دعوه درلودله ماته به راشي او زه به د هغه سره انصاف وکړم.> ٥ همدارنګه هرکله چې کوم څوک به هغه ته ورنژدې
شو چې د درناوي دپاره ورته خپل سر ټيټ کړي، ابشالوم به خپل لاس ور اوږد کړ، هغه به يې ونيوه او ښکل به يې کړ. ٦ ابشالوم به د هغو ټولو اسراييليانو
سره چې د پادشاه څخه به د انصاف غوښتلو دپاره راتلل دغه شان رويه کوله. نو په دې ډول يې د اسراييليانو زړونه په لاس راوړل.

٧ وروسته له څلورو کالو ابشالوم پادشاه ته ووېل: <اجازه راکړئ چې حبرون ته لاړ شم او هغه نذر چې د ښښتن دپاره مې منلی ؤ ورکړم. ٨ کله چې
زه د ارام په جشور کې اوسېدم دا نذر مې منلی ؤ، چې که چېرې ښښتن ما بېرته اورشليم ته راولي نو په حبرون کې به د ښښتن عبادت وکړم.>

٩ پادشاه هغه ته ووېل: <په خير لاړ شه>، نو هغه حبرون ته لاړ. ١٠ مګر ابشالوم د اسراييلو ټولو قبيلو ته په پټه توګه پيغام وړونکي واستول چې هغوی
ته داسې ووايي: <کله چې تاسو د سرنې اواز واورئ نو چيغې ووهئ چې ابشالوم په حبرون کې پادشاه شوی دی!> ١١ دوه سوه نفرو د اورشليم څخه
ابشالوم بدرګه کاوه چې د مېلمنو په توګه رابلل شوي وو. هغوی د زړه له اخلاصه لاړل او د موضوع څخه خبر نه وو. ١٢ د قربانۍ کولو په وخت کې ابشالوم

اخیتوفل د داود مشاور هم راوغوښت چې د خپل وطن جیلوه څخه راشي. نو د پادشاه په مقابل کې دسیسه قوي شوه او د ابشالوم پیروان زیاتېدل.

داود د اورشلیم څخه تښتي

١٣ یو استازي داود ته خبر راوړ چې د اسراییلو خلکو خپله وفاداري بدله کړې ده او د ابشالوم پلوي کوي. ١۴ نو داود خپلو ټولو درباریانو ته چې په
اورشلیم کې ورسره وو وویل: <راشئ! مونږ باید وتښتو، که نه، نو مونږ به یو هم د ابشالوم څخه خلاص نه شو. باید بیړه وکړو او لاړ شو، هسې نه چې هغه
سمدستي راورسیږي او مونږ او همدارنګه په ښار کې هر یو تن ووژني.>

١۵ درباریانو ځواب ورکړ: <ښه ده اعلیحضرته! هرڅه چې ستاسو خوښه وي مونږ تیار یو.> ١۶ نو پادشاه روان شو او د خپلې ټولې کورنۍ او درباریانو
له خوا بدرګه کېده. مګر هغه لس وینځې د ماڼۍ د ساتلو دپاره پرېښودلې.

١٧ نو پادشاه د هغو ټولو خلکو سره چې د ده پسې وو روان شو او هغوی د ښار په یوه غاړه کې د آخرني کور په څنګ کې وځنډېدل. ١٨ ټول درباریان
او د هغه ساتونکي ګارډ یعنې کریتیان او فلیتیان د داود په مخ کې تېر شول. همدارنګه شپږسوه عسکر چې له جت څخه د ده پسې وو هغوی هم تېر شول. ١٩
پادشاه د هغوی مشر اتای ته وویل: <ته ولې زمونږ سره ځې؟ بېرته لاړ شه او د نوي پادشاه سره پاتې شه. ځکه ته بېګانه او جلاوطن یې. ٢٠ ډېر کم وخت
کیږي چې ته دلته اوسېږې، نو زه ولې تا د خپل ځان سره دې خوا او هغې خواته سرګردان کړم؟ زه خپله هم نه پوهېږم چې چېرته روان یم. خپل ټول خلک
دې د ځان سره واخله، بېرته لاړ شه او څښتن دې ستا سره مهربان او وفادار وي.>

٢١ مګر اتای ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نامه او ستاسو په نامه قسم خورم چې هر چېرې چې تاسو ځئ زه به همېشه
درسره ځم. که دا زما د ژوند په بیه هم تمام شي فرق نه کوي.>

٢٢ داود ځواب ورکړ: <ډېر ښه! ځه مخکې شه!> نو اتای د خپلو نفرو او د هغو کورنیو سره چې له دوی سره وې د داود په مخکې تېر شول. ٢٣ څنګه
چې د داود ټول نفر لاړل نو خلکو په لوړ اواز سره ژړل. پادشاه د خپلو نفرو سره د قدرون د خوړ څخه تېر شو او هغوی ټول د دښتې خواته روان شول.

٢۴ ابیاتار او صادوق کاهنان هلته وو او د هغوی سره ټول لاویان هم وو چې د خدای د لوظ صندوق یې انتقالاوه. صندوق یې کېښود، ترڅو ټول خلک د
ښاره بیرون شول. ٢۵ وروسته بیا پادشاه صادوق ته وویل: <د لوظ صندوق بېرته ښار ته یوسه، که چېرې څښتن زما څخه خوشاله وي نو یوه ورځ به هغه
ماته اجازه راکړي چې بېرته راشم او صندوق او هغه ځای چې صندوق په کې دی ووینم. ٢۶ مګر که چېرې هغه زما څخه خوشاله نه وي نو زه حاضر یم
هرڅه چې د هغه خوښه وي زما سره دې وکړي.> هغه صادوق کاهن ته دا هم وویل: <ګورئ، ته او ابیاتار کولای شئ په خیر سره بېرته ښار ته ستانه
شئ او خپل زوی اخیمعص او د ابیاتار زوی یوناتان هم درسره واخلئ. ٢٨ زه به د هغه سیند په ګودر چې په دښته کې دی انتظار کوم ترڅو ستا پیغام راشي
او ما خبر کړي.> ٢٩ نو صادوق او ابیاتار د لوظ صندوق بېرته اورشلیم ته یووړ او هلته پاتې شول.

٣٠ داود د زیتون غره ته پورته کېده او ژړل یې. هغه خپلې پښې لوڅې کړې وې او خپل سر یې د غم د علامې په توګه پټ کړی و. هغو خلکو چې د ده سره
وو هم خپل سرونه پټ کړي وو او په ژړا سره روان وو. ٣١ کله چې داود خبر شو چې اخیتوفل د ابشالوم سره په یاغیتوب کې یوځای شوی دی، هغه زاري
وکړه: <ای څښتنه، د اخیتوفل مشوره احمقانه کړه!>

٣٢ کله چې داود د غره سرته ورسېده چېرته چې د عبادت یو ځای و، ارکي حوشای چې چپنه یې شلېدلې وه او په سر باندې یې خاورې پرتې وې د هغه
لیدلو ته راغی. ٣٣ داود هغه ته وویل: <که چېرې ته زمونږ سره لاړ شې نو په ما باندې به بار شې. ٣۴ مګر ته زما سره په دې ډول کومک کولی شې، اول
دا چې ښار ته ستون شه او ابشالوم ته ووایه چې ته به اوس هماغسې په وفاداری سره د ده خدمت کوې لکه څنګه چې دې د هغه د پلار خدمت کاوه. بیا به
وکولای شې چې د اخیتوفل هره مشوره بې اثره کړې. ٣۵ صادوق او ابیاتار کاهنان به هلته وي، هرڅه چې ته د پادشاه په ماڼۍ کې اورې هغوی ته یې وایه.
٣۶ د هغوی زامن اخیمعص او یوناتان هلته د هغوی سره دي. هرڅه چې تاسو ټول واورئ د هغوی په لاس یې راولېږئ.>

٣٧ څنګه چې ابشالوم ښار ته داخلېده نو د داود ملګری حوشای هم اورشلیم ته وروړسېده.

داود او صیبا

۱۶ ۱ کله چې داود د غره د سر څخه لږ څه تېر شو، د مفیبوشت د خدمتګار صیبا سره مخامخ شو. هغه په دوو خرو باندې دوه سوه ډوډۍ، د ممیزو سل
کلچې، د اوړي د مېوو سل موټي او د شرابو ډک ژی بار کړي وو.

۲ پادشاه د صیبا څخه پوښتنه وکړه: <دا دې ولې راوړي دي؟>

صیبا ځواب ورکړ: <خره د پادشاه د کورنۍ دپاره دي، چې ورباندې سپاره شي. ډوډۍ او مېوې د نفرو د خوړلو دپاره دي. شراب د هغو نفرو دپاره دي چې په
دښته کې ستومانه شوي دي.>

۳ پادشاه بیا پوښتنه کړه: <ستا د بادار شائول لمسی مفیبوشت چېرې دی؟>

صیبا هغه ته وویل: <هغه په اورشلیم کې پاتې دی، ځکه چې هغه فکر کوي چې اسراییلیان به نن ورځ زما د نیکه شائول پادشاهي بېرته ماته راکوي.>

۴ پادشاه صیبا ته وویل: <هرڅه چې د مفیبوشت وو اوس هغه ستا دي.>

صیبا ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه د ستاسو په وړاندې د درناوي په خاطر ټیټېږم. تاسو دې تل زما څخه خوشاله اوسئ.>

شمعي داود ته ښکنځل کوي

۵ څنګه چې داود پادشاه بحوریم ته ورسېد، د شائول د خپلخانې څخه د جیرا زوی شمعي له هغه ځای څخه د هغه لیدلو ته راووت. څنګه چې هغه راروان
ؤ ښکنځلې یې کولې. ۶ که څه هم ټول لښکر او خاص ساتونکي د داود څخه ګردچاپېر ولاړ وو، هغه داود او د هغه ټول درباریان په تیږو باندې ویشتل.
۷ شمعي هغه ته ښکنځلې وکړې، ویې ویل: <ورک شه! ورک شه! ای قاتله! ای رذیله! ۸ تا د شائول څخه پادشاهي واخیستله او اوس خښتن د شائول
د کورنۍ د ډېرو خلکو د قتلولو په خاطر ستا څخه بدل اخلي. خښتن ستا زوی ابشالوم ته پادشاهي ورکړه او ته له منځه تللی یې، ځکه چې ته قاتل یې!>

۹ نو د زرویه زوی ابیشای پادشاه ته وویل: <اعلیحضرته! تاسو ولې دې مړ سپي ته اجازه ورکوئ چې تاسو ته ښکنځل وکړي؟ پرېږدئ چې ورشم او سر
یې پرې کړم!>

۱۰ پادشاه ابیشای او د هغه ورور یوآب ته وویل: <زه ستاسو په شان نه یم. که هغه ماته د خښتن په وینا ښکنځلې کوي نو څوک دا حق لري چې پوښتنه
وکړي، ولې هغه داسې کوي؟> ۱۱ بیا داود ابیشای او خپلو ټولو درباریانو ته وویل: <زما خپل زوی هڅه کوي چې ما ووژني، نو تاسو ولې دې بنیامیني ته
حیران یئ؟ نو هغه پرېږدئ چې ښکنځلې وکړي، ځکه چې خښتن ورته ویلي دي. ۱۲ کېدای شي چې خښتن زما مصیبت وویني او د هغو ښکنځلو په بدل
کې چې نن ماته وشوې راسره نېکي وکړي.> ۱۳ نو داود او د هغه سړي خپل تګ ته دوام ورکړ. په هغه وخت کې شمعي هم د هغوی سره موازي او برابر د
نږدې غره په څنګ کې روان ؤ. هغه ښکنځلې کولې، داود یې په تیږو باندې ویشت او خاورې یې ورباندې شیندلې. ۱۴ پادشاه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن
د سیند ګودر ته ورسېد او هلته یې استراحت وکړ.

ابشالوم په اورشلیم کې

۱۵ ابشالوم او هغه اسراییلیان چې د هغه سره وو، اورشلیم ته ورننوتل او اخیتوفل هم د هغوی سره ؤ. ۱۶ کله چې د داود اعتباري ملګري حوشای ابشالوم
ولید، هغه چیغې ووهلې: <ژوندی دې وي پادشاه! ژوندی دې وي پادشاه!>

۱۷ ابشالوم د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا په وفاداری باندې څه وشو چې د خپل ملګري داود سره دې درلودله؟ ولې د هغه سره لاړ نه شوې؟>

۱۸ حوشای ځواب ورکړ: <نه، داسې نه شي کېدای، زه به د هغه چا ملاتړ کوم او زه به د هغه سره اوسم چې د خښتن او د دې قوم او ټولو اسراییلیانو له
خوا غوره شوی دی. ۱۹ برسېره پردې، زه چې د خپل بادار د زوی خدمت ونه کړم نو د چا خدمت وکړم؟ لکه څنګه چې مې ستاسو د پلار خدمت کاوه نو

اوس به ستاسو خدمت کوم.>

(۲۰) نو ابشالوم اخيتوفل ته وويل: <مونږ ته مشوره راکړه چې څه بايد وکړو.>

(۲۱) اخيتوفل ځواب ورکړ: <لاړ شه او د خپل پلار د وينځو سره چې د ماڼۍ د ساتلو دپاره يې پرينبې دي څمله. نو ټول اسراييل به پوه شي چې ستا پلار
تاته د خپل دښمن په شان ګوري او ستا ملاتړي به ډېر زيات زړور شي.> (۲۲) نو هغوی ابشالوم ته د ماڼۍ په بام باندې خېمه ودروله او ابشالوم د ټولو
اسراييليانو په مخ کې هغې ته ورننوت او د خپل پلار د وينځو سره څملاست.

(۲۳) په هغو ورځو کې هره مشوره چې اخيتوفل ابشالوم ته ورکوله، هغه به هم د خپل پلار داود په شان هغه قبلوله، ځکه د هغو دواړو په نظر کې دا مشورې
دومره عاقلانه وې چې ګواکې د خدای کلام دی.

حوشای ابشالوم بې لارې کوي

۱۷ (۱) اخيتوفل ابشالوم ته وويل: <اجازه راکړئ چې دولس زره نفره انتخاب کړم او نن شپه داود تعقيب کړم. (۲) دا وخت هغه ستړی او بې زړه شوی
دی، زه به ورباندې حمله وکړم او وارخطا به يې کړم او د هغه ټول نفر به وتښتي. زه به يوازې پادشاه ووژنم (۳) او د هغه ټول خلک به بېرته ستا خواته
راواړوم. د يو سړي يعنې داود وژنه به د نورو ټولو خلکو د بېرته راتګ سبب وګرځي. هغوی به په سلامتی سره راستانه شي.> (۴) دا مشوره ابشالوم او د
اسراييلو ټولو مشرانو ته ښه ښکاره شوه.

(۵) بيا ابشالوم وويل: <حوشای راوغواړئ چې د هغه څخه هم واورو چې هغه څه وايي.> (۶) کله چې حوشای راورسېد، ابشالوم هغه د اخيتوفل د پلان
څخه خبر کړ. بيا يې پوښتنه وکړه: <ته څه وايې؟ آيا د اخيتوفل مشوره قبوله کړو؟ که نه، نو ته مونږ ته ووايه چې څه وکړو.>

(۷) حوشای ځواب ورکړ: <دا ځل چې اخيتوفل کومه مشوره تاسو ته درکړې ده هغه ښه نه ده. (۸) تاسو پوهېږئ چې ستاسو پلار داود او د هغه سړي
ډېر سخت جنګياليان دي او هغوی د هغې ايرې په شان چې بچې يې تښتول شوي وي په قهر دي. ستاسو پلار يو تجربه لرونکی عسکر دی او هغه د شپې له
خوا د خپلو نفرو سره نه پاتې کېږي. (۹) ګورئ! همدا اوس هغه په کومه کنده يا بل ځای کې پټ شوی دی. کله چې زمونږ د لښکرو څخه ځينې په لومړي
بريد کې ووژل شي، هرڅوک چې دا واوري وبه وايي چې د ابشالوم لښکرې له منځه تللې دي. (۱۰) نو حتی' د ټولو نه زړور عسکر چې زړونه يې د زمري د
زړه په شان دي هغوی به هم وارخطا شي. ځکه چې ټول اسراييليان پوهېږي چې ستاسو پلار ډېر لوی جنګيالی دی او د هغه سړي هم زړور جنګيالي دي.
(۱۱) نو زما مشوره دا ده چې د هېواد له يو سر څخه تر بله سره پورې يعنې د دان څخه تر بئرشبع پورې ټول اسراييليان چې د درياب د غاړې د شګو په شان
ډېر دي سره راغونډ کړئ او په جګړه کې تاسو په خپله د هغوی سره لاړ شئ. (۱۲) داود چې په هر ځای کې وي مونږ به هغه راپيدا کوو او داسې به ورباندې
وروغورزېږو لکه چې په ځمکه باندې پرخه پرېوځي. نه به هغه ژوندی پاتې شي او نه به د هغه د نفرو څخه څوک ژوندی پاتې شي. (۱۳) که چېرې هغه يو
ښار ته ننوزي، نو ټول اسراييليان به رسۍ ګانې راوړي او ښار به لاندې درې ته راوغورزوي. يوه تيږه به هم د ښار په غونډۍ باندې پاتې نه شي.>

(۱۴) ابشالوم او ټولو اسراييليانو وويل: <د حوشای مشوره د اخيتوفل د مشورې څخه ښه ده.> ځکه چې څښتن دا پرېکړه کړې وه چې د اخيتوفل ښه
مشوره باطله کړي، د دې په خاطر چې ابشالوم تباه او برباد کړي.

داود ته خبرداری او د هغه تېښته

(۱۵) وروسته حوشای صادوق او ابياتار کاهنانو ته وويل چې اخيتوفل څه وړانديز کړی ؤ او د ده مشوره کومه وه. (۱۶) حوشای زياته کړه: <اوس ژر شئ!
داود ته پيغام ورولېږئ چې د اردن د سيند په هغه ګودر چې په دښته کې دی شپه تېره نه کړي، بلکه سمدستي د سيند څخه تېر شي ترڅو هغه او هغه خلک
چې ورسره دي له منځه لاړ نه شي.>

(۱۷) په دې ترځ کې، يوناتان د ابياتار زوی او اخيمعص د صادوق زوی د روجل په چينې چې د اورشليم په غاړه وه انتظار کاوه، ځکه چې هغوی جرأت نه
کاوه چې ښار ته د ننوتلو په وخت کې وليدل شي. يوه وينځه به تله او هرڅه چې به پېښېدل هغوی ته به يې خبر ورکاوه او بيا به دوی تلل او داود پادشاه به

يې خبراوه. ۱۸ مګر يوه ورځ، يو هلک دوی وليدل او ابشالوم يې خبر کړ. نو هغوی په چټکی سره په بحوريم کې د يو سړي کور ته ورغلل چې هلته پټ شي. د هغه په انګړ کې يو کوهی ؤ او هغوی په کې ورکوز شول. ۱۹ د هغه سړي ښځې يوه پرده راواخيسته، د کوهي په خولې باندې يې وغوړوله او غلې دانې يې ورباندې وشيندلې ترڅو هيڅوک ورباندې پوه نه شي. ۲۰ کله چې د ابشالوم نفر کور ته راغلل، د هغې ښځې څخه يې پوښتنه وکړه: <اخيمعص او يوناتان چېرته دي؟>

هغې ځواب ورکړ: <هغوی د سيند څخه تېر شول.>

هغو نفرو هغوی ولټول مګر پيدا يې نکړل، نو هغوی بېرته اورشليم ته ستانه شول. ۲۱ د هغوی د تګ څخه وروسته اخيمعص او يوناتان د کوهي څخه راووتل، لاړل او داود پادشاه يې خبر کړ. اخيتوفل چې کوم پلان د هغه او د هغه د نفرو په ضد جوړ کړی ؤ هغه يې ورڅخه خبر کړ او ويې ويل: <ژر شئ او د سيند څخه پورې وزئ.> ۲۲ نو داود د خپلو نفرو سره د اردن د سيند څخه په تېرېدو پيل وکړ او د لمرخاته پورې هغوی ټول د سيند بلې خواته پورې وتل.

۲۳ کله چې اخيتوفل وليدل چې د ده په مشورې باندې عمل ونه شو، په خپل خره باندې يې کته واچوله او بېرته خپل ښار ته ستون شو. وروسته له دې چې خپل کارونه يې سمبال کړل خپل ځان يې په دار باندې ځوړند کړ او مړ شو. هغه په خپله پلارنی هديره کې ښخ شو.

۲۴ داود د محنايم ښار ته ورسېد او ابشالوم د اسراييلو د لښکر سره د اردن د سيند څخه تېر شو. ۲۵ (ابشالوم عماسا د يوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکلی ؤ. عماسا د اسراييلي يتر زوی ؤ، د هغه مور ابيجايل، د ناحاش لور وه او د يوآب د مور زرويه خور وه.) ۲۶ ابشالوم او هغو اسراييليانو چې د هغه سره وو د جلعاد په خاوره کې خېمې ودرولې.

۲۷ کله چې داود محنايم ته ورسېد، هغه د ناحاش د زوی شوبي سره چې په عمون کې د ربه د ښار څخه ؤ، د عميئيل د زوی ماخير سره چې د لودبار څخه ؤ او د برزلای جلعادي سره چې د روجليم څخه ؤ مخامخ شو. ۲۸ هغوی بسترې، کاسې او خاورين لوښي راوړل. همدارنګه هغوی غنم، اوربشې، اوړه، وريتې شوې غلې دانې، دال، لوبيا، ۲۹ شات، مستې، د غواګانو د شيدو پنير او پسونه هم د داود او د هغه د خلکو دپاره راوړل چې ويې خوري. ځکه چې هغوی ويل: <خلک به په دښته کې وږي، تږي او ستړي شوي وي.>

د ابشالوم ماتې او وژنه

۱۸ ۱ داود خپل ټول نفر سره راغونډ کړل، په زرکسيزه او سل کسيزه ټوليو باندې يې ووېشل او د هغوی دپاره يې قوماندانان وټاکل. ۲ بيا يې هغوی په درې ګروپونو کې ولېږل، د اول ګروپ قوماندان يې يوآب، د دوهم ګروپ قوماندان يې د يوآب ورور ابيشای او د دريم ګروپ قوماندان يې جتي اتای وټاکه. پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <زه خپله هم له تاسو سره ځم.>

۳ خو هغوی ځواب ورکړ: <تاسو بايد زمونږ سره لاړ نه شئ، ځکه که چېرې مونږ مجبور شو چې وتښتو يا که زمونږ له خلکو څخه نيمايي هم ووژل شي نو د دښمن دپاره به دا هيڅ فرق ونه کړي. مګر ستاسو ارزښت زمونږ د لس زرو نفرو څخه زيات دی. اوس به ستاسو دپاره دا ډېره ښه وي چې په ښار کې پاتې شئ او مونږ ته مرسته راولېږئ.>

۴ پادشاه ځواب ورکړ: <هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هغه به وکړم.> بيا پادشاه د دروازې تر څنګ ودرېد او د هغه نفر په زرکسيزه او سل کسيزه ټوليو کې د ښاره ووتل. ۵ هغه يوآب، ابيشای او اتای ته حکم وکړ: <زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان مه رسوئ.> ټولو لښکرو واورېدل چې داود خپل هر يو قوماندان ته دا حکم ورکړ.

۶ د داود لښکر صحرا ته ووتل او د اسراييليانو سره يې د افرايم په ځنګل کې جګړه وکړه. ۷ اسراييليانو د داود د نفرو له خوا ماتې وخوړه. دا ډېره لويه وژنه وه، په هغې ورځ شل زره نفر ووژل شول. ۸ جګړه شاوخوا سيمې ته خپره شوه. د هغو نفرو شمېر چې د ځنګل له کبله مړه شول د هغو نفرو څخه زيات ؤ چې په جګړه کې وژل شوي وو.

۹ ابشالوم ناڅاپه د داود د یو شمېر نفرو سره مخامخ شو. ابشالوم په قچر باندې سپور ؤ. قچر د ځېرې د یوې لویې ونې لاندې روان ؤ چې د ابشالوم سر د ونې په شاخونو کې ونښت. قچر خپل تګ ته دوام ورکړ او ابشالوم په هوا کې ځوړند پاتې شو. ۱۰ کله چې یو سړي هغه ولید، یوآب یې خبر کړ: <ما همدا اوس ابشالوم ولیده چې د ځېرې په ونه کې ځوړند ؤ.>

۱۱ یوآب ځواب ورکړ: <ابشالوم دې ولید؟ ولې دې په هغه ځای ونه واژه؟ ما به په خپل لاس تاته لس مثقاله سپین زر او کمربند درکړی وای.>

۱۲ مګر هغه نفر ځواب ورکړ: <که ماته دې زر مثقاله سپین زر هم راکړي وای ما به د پادشاه د زوی په ضد خپل لاس پورته کړی نه وای. مونږ ټولو واورېدل چې پادشاه تاته، ابیشای ته او اتای ته حکم وکړ چې زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زیان ونه رسوئ. ۱۳ له بلې خوا، که چېرې ما خیانت کړی وای او هغه مې وژلی وای نو پادشاه به اورېدلي وای. هغه له هرڅه ښه خبرېږي، نو تا به زما څخه دفاع نه وای کړې.>

۱۴ یوآب وویل: <زه نه غواړم ستا سره نور وخت ضایع کړم.> هغه درې نېزې راواخیستلې او د ابشالوم په سینه کې یې چې تر هغه وخته لا ژوندی ؤ او د ځېرې په ونه کې ځوړند ؤ ورومنډلې. ۱۵ وروسته بیا د یوآب لس نفره چې د هغه وسلې به یې وړلې ابشالوم ته ورنژدې شول او د هغه وژنه یې پای ته ورسوله.

۱۶ وروسته یوآب سرنی وواهه چې جګړه بس کړي. نو د هغه لښکرې د اسراییلیانو د تعقیبولو څخه بېرته راوګرځېدلې. ۱۷ هغوی د ابشالوم مړی راواخیست، په ځنګل کې یې په یوه ژوره کنده کې وغورزاوه او هغه یې د تیږو د یوې لویې ډېرۍ لاندې پټ کړ. بیا ټول اسراییلیان خپلو کورونو ته وتښتېدل.

۱۸ ابشالوم لا ژوندی ؤ چې یو څلی یې د پادشاه په دره کې جوړ کړ او هغه یې د خپل ځان په نامه یاد کړ. دا کار یې ځکه وکړ چې هغه زوی نه درلود چې د ده نوم ژوندی وساتي. تر نن ورځې پورې هغه د ابشالوم د څلي په نوم یادېږي.

داود د ابشالوم د مړینې څخه خبرېږي

۱۹ بیا د صادوق زوی اخیمعص یوآب ته وویل: <پرېږده چې پادشاه ته ورمنډه کړم او زېری وروباندې وکړم چې څښتن هغه د خپلو دښمنانو څخه ژغورلی دی.>

۲۰ یوآب وویل: <نه، نن ورځ به زېری نه وړې. کومه بله ورځ به دا کار وکړې، مګر نن ورځ نه. ځکه چې د پادشاه زوی مړ شوی دی.> ۲۱ وروسته بیا یوآب د پادشاه ایتوپیایي خدمتګار ته وویل: <لاړ شه او څه چې دې لیدلي دي پادشاه ته یې ووایه.> ایتوپیایي یوآب ته د درناوي په خاطر سر ټیټ کړ او منډه یې کړه.

۲۲ اخیمعص یو ځل بیا یوآب ته وویل: <هرڅه چې کیږي پروا نه کوي. اجازه راکړئ چې زه هم پادشاه ته خبر یوسم. ایتوپیایي خو لا پخوا تللی دی.>

مګر یوآب ځواب ورکړ: <ای زویه، ته ولې غواړې چې لاړ شې؟ ته به د دې خبر څخه کوم انعام تر لاسه نه کړې.>

۲۳ اخیمعص بیا وویل: <هرڅه چې کیږي ودې شي. زه به لاړ شم.>

یوآب وویل: <ښه، بیا لاړ شه!> نو اخیمعص د اردن د درې له لارې منډه کړه او خپل ځان یې د ایتوپیایي نه مخکې هلته ورساوه.

۲۴ داود ښار ته د ننوتلو او بهر ته د وتلو د دروازو ترمنځ ناست ؤ. پهره دار د دېوال سرته وختوت او د دروازې په بام باندې ودرېد. هغه خپلې سترګې پورته کړې او ویې لیدل چې یو سړی یوازې رامنډې وهي. ۲۵ پهره دار غږ وکړ او پادشاه ته یې خبر ورکړ. پادشاه ورته وویل: <که چېرې یوازې وي نو هغه به کوم خبر راوړی وي.> هغه سړی رانژدې کېده.

۲۶ وروسته بیا پهره دار یو بل سړی ولید چې یوازې رامنډې وهي او هغه لاندیني پهره دار ته ورغږ کړ: <ګوره! یو بل سړی هم یوازې رامنډې وهي!>

پادشاه ځواب ورکړ: <دا سړی هم کوم خبر راوړي.>

۲۷ پهره دار ووېل: <ماته ښکاري چې د اولني سړي منډه د اخيمعص په شان ده.>

پادشاه ووېل: <هغه ښه سړی دی. هغه د ښه زېري سره راځي.>

۲۸ اخيمعص پادشاه ته غږ وکړ: <هرڅه صحيح دي!> هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پړمخې پرېوت او وېې ويل: <ثناء دې وي ستاسو څښتن خدای ته! هغه تاسو ته په هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو اعليحضرت په وړاندې يې سرغړونه کړې وه!>

۲۹ پادشاه پوښتنه وکړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دی؟>

اخيمعص ځواب ورکړ: <کله چې يوآب زه او د پادشاه خدمتګار رالېږلو ما د خلکو يوه لويه هنګامه وليدله، مګر زه پوه نشوم چې هغه څه وو.>

۳۰ پادشاه ووېل: <يوې خواته ودرېږه.> نو هغه همداسې وکړل.

۳۱ وروسته بيا ايتوپيايي راورسېد او پادشاه ته يې ووېل: <ستاسو اعليحضرت دپاره يو زېری لرم! څښتن نن ورځ تاسو ته په ټولو هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو په وړاندې يې سرغړونه کړې ده!>

۳۲ پادشاه پوښتنه وکړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دی؟>

ايتوپيايي ځواب ورکړ: <کاشکې هغه څه چې په هغه باندې وشول ستاسو اعليحضرت په ټولو دښمنانو او په ټولو هغو نفرو باندې وشي چې ستاسو په وړاندې سرغړونه کوي.>

۳۳ پادشاه ډېر خفه شو. هغې کوټې ته وخوت چې د دروازې په سر باندې وه او په ژړا شو. د تګ په حال کې يې چيغې وهلې: <ای زما زويه ابشالومه! زما زويه، زما زويه ابشالومه! کاشکې زه ستا په ځای مړ وای، ای ابشالومه، زما زويه، زما زويه!>

يوآب د داود غندنه کوي

۱۹ ۱ يوآب ته خبر ورسېد چې داود پادشاه ژاړي او د ابشالوم دپاره وير کوي. ۲ نو د ټول لښکر دپاره د هغې ورځې بری په غم باندې بدل شو. ځکه چې هغوی واورېدل چې داود د خپل زوی دپاره وير کوي. ۳ هغوی د هغو عسکرو په شان چې د جګړې څخه تښتېدلي وي او شرمېږي په خاموشۍ سره ښېرته ښار ته ورننوتل. ۴ پادشاه خپل مخ پټ کړ او په لوړ اواز سره يې چيغې ووهلې: <ای زما زويه! زما زويه ابشالومه! ابشالومه زما زويه!>

۵ يوآب د پادشاه کور ته ورغی او هغه ته يې ووېل: <تا نن د خپلو ټولو نفرو چې ستا ژوند، ستا د زامنو ژوند او ستا د لورګانو او ستا د ښځو او وينځو ژوند يې وژغوره، سپکاوی وکړ. ۶ ته د هغه چا سره مينه کوې چې ستا څخه کرکه کوي او د هغه چا څخه کرکه کوې چې ستا سره مينه کوي. تا نن دا وښودله چې قوماندانان او د هغوی نفر ستا دپاره هيڅ معنیٰ نه لري. زه پوه شوم چې که ابشالوم نن ژوندی وای او مونږ ټول مړه وای نو ته به خوشاله وای. ۷ اوس ووځه او هغه څه چې هغوی کړي دي د هغو په خاطر ورڅخه مننه وکړه! او که داسې ونه کړې، نو زه د څښتن په نوم قسم خورم چې سبا سهار به حتیٰ يو سړی هم پاتې نه شي چې ستا پلوي وکړي. دا به ستا په ټول ژوند کې د هغو ټولو بدبختيو څخه چې په تا باندې راغلي دي ډېره بدتره وي.> ۸ نو پادشاه پاڅېد، لاړ او د ښار د دروازې تر څنګ کېناست. د هغه نفرو واورېدل چې پادشاه هلته دی، نو هغوی ټول د هغه حضور ته راټول شول.

داود اورشليم ته ستنېږي

په همدې وخت کې ټول اسراييليان خپلو کورونو ته تښتېدلي وو. ۹ د اسراييلو په ټولو قبيلو کې خلکو يو د بل سره بحث کاوه او ويل يې: <داود پادشاه مونږ د خپلو دښمنانو څخه خلاص کړي يو. هغه مونږ د فلسطينيانو څخه ژغورلي يو، مګر اوس هغه د ابشالوم څخه تښتېدلی دی او وطن يې پرېښی دی. ۱۰ مونږ ابشالوم د خپل پادشاه په توګه ټاکلی ؤ، مګر هغه په جګړه کې وژل شوی دی. نو بيا ولې څوک د دې کوښښ نه کوي چې داود پادشاه بېرته راولي؟>

۱۱ هر هغه څه چې د اسراییلو خلکو ویلي وو، هغه د داود پاچا غوږ ته رسېدلي وو. نو داود پاچا صادوق او ابیاتار کاهنانو ته پیغام ورولېږه چې د یهودا
سپین ږیرو ته ووایي: <ولې د پاچا په بېرته راوستلو کې د هغه خپلې ماڼۍ ته د ټولو څخه وروسته یئ؟ ۱۲ تاسو زما ورونه یئ، زما خپل هډوکي او خپله
وینه یئ، نو ولې باید زما په بېرته راوستلو کې د ټولو څخه وروسته اوسئ؟> ۱۳ داود هغوی ته دا هم وویل چې عماسا ته ووایي: <ته زما خپل یې، له همدا
اوس څخه تا د یوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکم. که زه دا کار ونه کړم نو خدای دې ما ووژني!> ۱۴ د داود په خبرو د یهودا خلک ډېر ژر بېرته د هغه
ملاتړي شول او هغوی پاچا ته پیغام ورولېږه چې د خپلو ټولو نفرو سره بېرته راستون شي.

۱۵ نو پاچا بېرته په ستنېدو پیل وکړ. څنګه چې هغه د اردن سیند ته ورسېده، نو د یهودا خلک جلجال ته راغلل چې د پاچا مخې ته ورشي او هغه د
سیند څخه راپورې باسي. ۱۶ په همدې وخت کې شمعي د بنیامیني جیرا زوی چې د بحوریم څخه ؤ په بېړه سیند ته ورغی چې د داود پاچا سره لیدنه
کتنه وکړي ۱۷ او د هغه سره زر تنه بنیامینیان وو. صیبا د شائول د کورنۍ خدمتګار هم د خپلو پنځلس زامنو او شلو نوکرانو سره په بېړه د پاچا څخه
مخکې سیند ته ورسېدل. ۱۸ هغوی د سیند په ګودر باندې پورې وتل چې د پاچا کورنۍ او ډله راپورې باسي او هرڅه چې پاچا غواړي ویې کړي.

داود شمعي بخښي

کله چې د جیرا زوی شمعي د اردن څخه پورې وت هغه د پاچا په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت ۱۹ او هغه ته یې وویل: <اعلیحضرت دې ما
ګناهکار ونه ګڼي. هغه غلطي هېره کړئ چې ما په هغه ورځ کړې وه چې تاسو د اورشلیم څخه تللئ. تاسو هغه غلطي له خپل ذهن څخه وباسئ. ۲۰ باداره!
زه پوهېږم چې ما ګناه کړې ده نو ځکه نن ورځ د شمالي قبیلو څخه زه لومړی راغلم چې تاسو اعلیحضرت سره لیدنه کتنه وکړم.>

۲۱ ابیشای د زرویه زوی وویل: <شمعي باید ووژل شي ځکه چې هغه چاته یې ښکنځلې کړې دي چې څښتن هغه د پاچا په توګه غوره کړی دی.>

۲۲ مګر داود ابیشای او د هغه ورور یوآب ته وویل: <زه ستاسو په شان نه یم! تاسو نن زما د دښمنانو په شان عمل کوئ. اوس زه یو ځل بیا د اسراییلو
پاچا یم او نن ورځ به د اسراییلو څخه هیڅوک ونه وژل شي.> ۲۳ نو پاچا شمعي ته وویل: <زه قسم خورم چې ته به ونه وژل شې.>

داود د مفیبوشت سره پخلا کیږي

۲۴ د شائول لمسی مفیبوشت هم د پاچا سره د لیدنې کتنې دپاره راغی. له هغې ورځې څخه چې پاچا تللی ؤ تر دې ورځې پورې چې هغه په خیر سره
راستون شو، هغه نه خپلې پښې مینځلې وې، نه یې خپله ږیره جوړه کړې وه او نه یې خپل کالي مینځلي وو. ۲۵ کله چې هغه د اورشلیم څخه د پاچا د
لیدنې دپاره راغی، پاچا د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای مفیبوشته، ولې زما سره لاړ نه شوې؟>

۲۶ هغه ځواب ورکړ: <لکه څنګه چې تاسو اعلیحضرت پوهېږئ زه شل یم. ما وویل: زه به په خپل خره باندې کته واچوم او په هغه باندې به سپور شم
ترڅو وکولی شم چې پاچا سره لاړ شم. مګر زما خدمتګار صیبا زما سره خیانت وکړ. ۲۷ هغه تاسو، اعلیحضرت ته زما په باره کې دروغ ویلي دي. مګر
تاسو د خدای د فرښتې په شان یئ، نو هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هماغه وکړئ. ۲۸ ځکه زما د نیکه ټول اولادونه د دې وړ وو چې تاسو اعلیحضرت
وژلي وای. مګر تاسو ماته د هغو خلکو په منځ کې ځای راکړ چې ستاسو په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري. زه حق نه لرم چې ستاسو اعلیحضرت څخه د
نورو نېکیو غوښتنه وکړم.>

۲۹ پاچا هغه ته وویل: <نورې خبرې مه کوه. ما پرېکړه کړې ده چې ته او صیبا په خپل منځ کې ځمکه ووېشئ.>

۳۰ مفیبوشت پاچا ته وویل: <پرېږدئ چې هغه هرڅه واخلي، زما دپاره دا بس دی چې تاسو اعلیحضرت په خیر سره کور ته راغلئ.>

برزلای د داود سره ګوري او بېرته خپل کور ته ستنیږي

۳۱ جلعادي برزلای هم د روجلیم څخه راغلی ؤ چې د پاچا سره د اردن د سیند څخه پورې وزي او له هغه ځای څخه یې په خپله لاره رخصت کړي.
۳۲ برزلای ډېر زوړ سړی او د اتیا کالو په عمر ؤ. هغه ډېر شتمن ؤ او هغه وخت چې پاچا په محنایم کې اوسېده نو د هغه اړتیاوې به یې پوره کولې. ۳۳
پاچا برزلای ته وویل: <زما سره د اردن د سیند څخه پورې وزه او په اورشلیم کې راسره اوسېږه، زه به ستا دپاره هرڅه برابر کړم.>

۳۴ مګر برزلای ځواب ورکړ: <زما د ژوند موده ډېره اوږده نه ده، چې زه تاسو اعلیحضرت سره اورشلیم ته لاړ شم. ۳۵ زه اوس د اتیا کالو په عمر یم او نور د هیڅ شي څخه خوند نه شم اخیستلی. څه چې خورم او یا یې څښم د هغو په مزه باندې نه پوهېږم او د سندرغاړو اوازونه نه شم اورېدلی، که سړي وي یا ښځې. زه به تاسو اعلیحضرت دپاره یوازې یو بار یم. ۳۶ زه د داسې لوی انعام وړ نه یم. خو زه به د اردن د سیند نه اخوا لږ غونډې ستاسو سره لاړ شم. ۳۷ بیا ماته اجازه راکړئ چې ببرته خپل کور ته لاړ شم او په خپل ښارګوټي کې د خپل مور او پلار په هدیره کې ښخ شم. دا دی زما زوی کمهام چې ستاسو خدمت به کوي. اعلیحضرته! هغه ځان سره بوځئ او هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري د هغه دپاره یې وکړئ.>

۳۸ پادشاه وویل: <کمهام به ځان سره بوځم او هرڅه چې ستا خوښه وي زه به یې د هغه دپاره وکړم. هرڅه چې زما څخه غواړې ستا دپاره به یې وکړم.>

۳۹ نو ټول خلک د اردن د سیند څخه پورې وتل او وروسته بیا پادشاه پورې وت. پادشاه برزلای ښکل کړ او د هغه دپاره یې برکت وغوښت او برزلای خپل کور ته ستون شو.

یهودا او اسراییل په پادشاه باندې بحث کوي

۴۰ کله چې پادشاه د سیند څخه پورې وت او جلجال ته روان شو، کمهام هم د هغه سره لاړ. د یهودا ټول عسکر او د اسراییلو نیم لښکر پادشاه پورې ویست. ۴۱ نو بیا ټول اسراییلیان پادشاه ته ورتلل او هغه ته یې ویل: <اعلیحضرته! ولې زمونږ ورونه، یعنې د یهودا خلکو تاسو په پټه بیولي یئ او تاسو، ستاسو کورنی او ستاسو نفر یې بدرګه کړي دي او د اردن د سیند څخه یې پورې ایستلي دي؟>

۴۲ د یهودا خلکو په ځواب کې وویل: <مونږ ځکه دا کار وکړ چې پادشاه زمونږ خپلوان دی. تاسو په دې کار باندې ولې په قهر یئ؟ مونږ د پادشاه څخه نه څه خوړلي دي او نه مو د ځان دپاره څه شی اخیستی دی!>

۴۳ اسراییلیانو ځواب ورکړ: <مونږ لس قبیلې لرو ځکه په داود پادشاه کې لس چنده زیات حق لرو. نو ولې تاسو زمونږ سره سپکه رویه کوئ؟ تاسو دا مه هېروئ چې مونږ هغه لومړي خلک وو چې د پادشاه د ببرته راوستلو خبره مو کړې وه!>

مګر د یهودا د خلکو ځواب د اسراییلو د خلکو د ځواب په پرتله ډېر سخت ؤ.

د شبع یاغیتوب

۲۰ ۱ داسې وشول چې په جلجال کې یو لوچک سړی ؤ چې شبع نومېده او د بنیامیني بکري زوی ؤ. هغه سرنی وغږاوه او چیغې یې ووهلې:

<مونږ په داود کې برخه نه لرو

نه لرو میراث زوی د یسي کې مونږ

ای اسراییلیانو لاړ شئ خپل کور ته>

۲ نو ټولو اسراییلیانو داود پرېښود او د شبع پسې لاړل، مګر د یهودا خلک د داود سره پاتې شول او د اردن د سیند څخه تر اورشلیم پورې د هغه پسې روان وو.

۳ کله چې داود پادشاه خپلې ماڼۍ یعنې اورشلیم ته ورسېد، هغه لس وینځې چې د ماڼۍ د ساتنې دپاره یې پرېښې وې، هغوی یې په یو کور کې تر څارنې لاندې وساتلې. د هغوی اړتیاوې به یې پوره کولې، مګر د هغوی سره یوځای نه شو. هغوی د مرګ تر ورځې پورې بندیانې وې او لکه د کونډو په شان اوسېدلې.

۴ پادشاه عماسا ته حکم وکړ: <د یهودا سړي راوغواړه چې په دریو ورځو کې ماته راشي او ته خپله هم د هغوی سره حاضر شه.> ۵ نو عماسا لاړ

چې د یهودا سړي راټول کړي، مګر عماسا په هغه وخت چې پادشاه ورته ټاکلی ؤ حاضر نه شو. (۶) نو پادشاه ابیشای ته وویل: <شبع به مونږ ته د ابشالوم
څخه زیات زیان ورسوي. زما نفر واخله او ورپسې لاړ شه، داسې نه شي چې هغه ځینې د قوي دېوالونو ښارونه ونیسي او زمونږ څخه وتښتي.> (۷) نو د
یوآب سړي، کریتیان او فلیتیان چې د پادشاه ساتونکی ګارډ ؤ او ټول زړور جنګیالي د ابیشای تر امر لاندې ووتل. هغوی د اورشلیم څخه د شبع د تعقیبولو
دپاره روان شول. (۸) کله چې هغوی په جبعون کې لوی ګټ ته ورسېدل، عماسا د دوی سره مخامخ شو. یوآب خپل پوځي کالي اغوستي وو او د کالیو دپاسه
یې د هغې توري تسمه چې په غلاف کې وه تر ملا تړلې وه. څنګه چې هغه مخکې ورغی توره د غلاف څخه ووتله او ولوېدله. (۹) یوآب عماسا ته وویل:
<ای وروره، ته څنګه یې؟> بیا یوآب په ښي لاس د عماسا ږیره ونیوله چې ښکل یې کړي. (۱۰) خو عماسا هغې توري ته پام ونه کړ چې یوآب په بل لاس
کې نیولې وه. یوآب توره د ده په ګېډه ومنډله او د هغه کلمې په ځمکه باندې توی شوې او عماسا د دې لومړي ګوزار سره ژوند له لاسه ورکړ.

بیا یوآب او د هغه ورور ابیشای د شبع پسې روان شول. (۱۱) د یوآب د نفرو څخه یو تن د عماسا په څنګ کې ودرېد او غږ یې وکړ: <هرڅوک چې د یوآب
او داود پلویان دي هغوی دې د یوآب پسې روان شي!> (۱۲) عماسا په وینو کې رغړېده او د لارې په منځ کې پروت ؤ. د یوآب یو نفر ولیدل چې هرڅوک
چې به عماسا ته رسېده نو هلته به ودرېد. نو هغه یې د لارې څخه پټي ته راوړ او پرده یې ورباندې واچوله. (۱۳) وروسته له دې چې عماسا د لارې څخه
لیرې کړای شو ټول نفر د یوآب سره روان شول چې شبع تعقیب کړي.

(۱۴) شبع د اسراییلو د ټولو قبیلو د سیمو څخه تېر شو او د آبل بیت معکې ښار ته راغی. د بکریانو د خېل ټول غړي سره راټول شول او د هغه سره ښار ته
ننوتل. (۱۵) یوآب د خپلو ټولو لښکرو سره راغی او شبع یې په آبل بیت معکه کې کلابند کړ. هغوی د بهرنی دېوال په مقابل کې د خاورو موړې جوړې کړې او
همدارنګه د دې دپاره چې هغوی دېوال راوغورزوي د دېوال لاندینی برخه یې وکیندله. (۱۶) په هغه ښار کې یوه هوښیاره ښځه وه چې د دېوال څخه یې غږ
وکړ: <واورئ! واورئ! یوآب ته ووایئ چې دلته راشي، زه غواړم چې هغه ته یوه خبره وکړم.> (۱۷) یوآب ورغی او هغې ورڅخه پوښتنه وکړه: <آیا یوآب
تاسو یئ؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه یم.>

هغې وویل: <باداره! زما خبره واورئ.>

هغه ځواب ورکړ: <زه یې اورم.>

(۱۸) هغې وویل: <په پخوا زمانه کې به یې داسې ویل: لاړ شه او خپل ځواب د آبل په ښار کې تر لاسه کړه او موضوع به حل کېده. (۱۹) زمونږ ښار په
اسراییلو کې یو ډېر سوله ایز ښار دی او خلک یې وفادار دي. تاسو ولې د دې کوښښ کوئ چې داسې ښار له منځه یوسئ چې په اسراییلو کې د مور په شان
دی؟ آیا تاسو غواړئ هغه څه چې د څښتن دي هغه وران کړئ؟>

(۲۰) یوآب ځواب ورکړ: <هیڅکله نه! زه به هیڅکله ستاسو ښار وران نه کړم او نه به یې له منځه یوسم! (۲۱) دا زمونږ پلان نه دی. یو سړی چې شبع
نومیږي او د بکري زوی دی او د افرایم د غرنی سیمې څخه دی د داود پادشاه په مقابل کې یاغي شوی دی. یوازې همدا یو سړی راوسپارئ، نو زه به ښار
پرېږدم.>

هغې وویل: <ډېر ښه، مونږ به د هغه سر د دېوال څخه تاسو ته درګوزار کړو.> (۲۲) بیا هغه ښځه د خپلې حکیمانه مشورې سره د ښار خلکو ته ورغله او
هغوی د شبع سر پرې کړ او هغه یې یوآب ته وروغورزاوه. نو یوآب سرنی وغږاوه چې د هغه نفر ښار پرېږدي. هر یو خپل کور ته ستون شو، یوآب هم بېرته
اورشلیم ته ستون شو او پادشاه ته ورغی.

د داود ماموران

(۲۳) یوآب د اسراییلو د ټولو لښکرو قوماندان ؤ او د یهویاداع زوی بنایاه د داود د ساتونکو ګارډ، یعنې د کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ. (۲۴) ادورام د
بېګاری کارونو مشر ؤ او یهوشافاط د اخیلود زوی د اطلاعاتو منشي ؤ. (۲۵) شیوا د دربار منشي ؤ، صادوق او ابیاتار کاهنان وو (۲۶) او یائیري عیرا هم د
داود کاهن ؤ.

د جبعونيانو غچ اخيستل

۲۱ ۱ د داود د پادشاهی په دوران کې درې کاله پرله پسې قحطي شوه. نو داود په دې باره کې د څښتن په حضور کې دعا وکړه او څښتن وويل:
<شائول او د هغه کورنی د قتل په وجه ګناهکاران دي، ځکه چې هغه جبعونيان ووژل.>

۲ پادشاه جبعونيان راوغوښتل او د هغوی سره يې خبرې وکړې. (جبعونيان د اسراييلو کومه برخه نه وه بلکه هغه خلک وو چې د اموريانو څخه ژوندي
پاتې شوي وو. اسراييليانو قسم خوړلی ؤ چې هغوی به ژوندي پرېږدي، مګر شائول د هغه ملي تعصب له کبله چې يې درلود هڅه وکړه چې هغوی له منځه
يوسي ځکه چې هغه غوښتل چې اسراييل او يهودا په ټوله ځمکه باندې کنترول ولري.) ۳ داود د جبعونيانو څخه پوښتنه وکړه: <ستاسو دپاره څه وکړم؟ زه
غواړم هغه ظلم چې ستاسو سره شوی دی د هغه تاوان درکړم ترڅو تاسو د خدای د قوم دپاره برکت وغواړئ.>

۴ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د شائول د کورنی څخه سره زر او سپين زر نه غواړو او مونږ دا حق نه لرو چې اسراييليان ووژنو.>

داود پوښتنه وکړه: <نو بيا څه غواړئ چې ستاسو دپاره يې وکړم؟>

۵ هغوی ځواب ورکړ: <شائول دسيسه جوړه کړې وه چې مونږ تباه کړي، ترڅو مونږ په اسراييلو کې هيڅ ځای ونه لرو. ۶ نو د شائول اووه زامن مونږ
ته راکړئ. مونږ به هغوی په جبعه کې د څښتن په حضور کې په دار ځوړند کړو، يعنې د شائول په ښار کې چې د څښتن غوره شوی پادشاه ؤ.>

پادشاه ځواب ورکړ: <هغوی به تاسو ته وسپارم.>

۷ مګر د هغه قسم له کبله چې هغه او يوناتان يو د بل سره خوړلی ؤ داود د يوناتان زوی او د شائول لمسی مفيبوشت ژوندی پرېښود. ۸ مګر پادشاه د
ايه د لور رزفې دوه زامن، ارموني او مفيبوشت چې د شائول دپاره يې زېږولي وو، ونيول او همدارنګه د شائول د لور ميراب پنځه زامن چې هغې د محولاتي
برزلای زوی عدر ئيل دپاره زېږولي وو هم ونيول. ۹ داود هغوی جبعونيانو ته وسپارل، هغوی يې په يوې غونډۍ باندې د څښتن په حضور کې په دار
ځوړند کړل او هغه اووه واړه يو ځای مړه شول. دا د اوربشو د لو کولو پيل ؤ چې هغوی ووژل شول.

۱۰ د ايه لور رزفې زيږې ټوټې راواخيستلې، په يوه ګټ باندې يې د ځپل ځان دپاره وغوړولې او هلته د لو کولو د پيل څخه د باران تر ورېدو پورې پاتې
شوه. د ورځې له خوا به هغې دا مړي د مرغانو څخه ساتل او د شپې له خوا به يې د وحشي حيواناتو څخه ساتل.

۱۱ کله چې داود خبر شو چې رزفه څه کړي دي، ۱۲ هغه لاړ او د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوکي يې په جلعاد کې د يابيش د سړيو څخه
واخيستل. (پخوا فلسطينيانو شائول او يوناتان د جلبوع په غره کې وژلي وو او مړي يې په هماغه ورځ د بيت شان په عمومي چوک کې ځوړند کړي وو. د
يابيش سړيو په پټه توګه دغه مړي له هغه ځايه وړي وو.) ۱۳ داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوکي له يابيش څخه راوړل، همدارنګه هغوی د هغو
نفرو هډوکي هم راټول کړل چې په دار ځوړند شوي وو. ۱۴ بيا هغوی د شائول او يوناتان هډوکي په صيله کې د بنيامين په سيمه کې د شائول د پلار يعنې
قيس په هديره کې ښخ کړل او هرڅه چې پادشاه ورته حکم کړی ؤ هغه يې وکړل. له هغې وروسته خدای د هغه هېواد دپاره د هغوی دعا قبوله کړه.

د فلسطيني جنګياليو سره جګړه

(اول تواريخ ۲۰: ۴ – ۸)

۱۵ يو ځل بيا فلسطينيان د اسراييليانو سره د جګړې دپاره راغلل. داود او د هغه سړي د هغو سره د مقابلې دپاره لاړل. د جنګ په دوران کې، داود ستړی او
ستومانه شو. ۱۶ نو يشبيبنوب چې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه ؤ، د هغه د نېزې وزن درې نيم کيلوګرامه ؤ او نوې توره يې تر ملا تړلې وه، نيت يې درلود
چې داود ووژني. ۱۷ مګر د زرويه زوی ابيشای د داود د مرستې دپاره راغی. په هغه فلسطيني جنګيالي باندې يې حمله وکړه او ويې واژه. نو د داود نفرو
هغه ته قسم ورکړ ويې ويل: <د دې نه وروسته به زمونږ سره جنګ ته نه راځئ. تاسو د اسراييلو دپاره د څراغ په شان يئ او مونږ نه غواړو چې دا څراغ مړ
شي.>

۱۸ د وخت په تېرېدلو سره د فلسطينيانو سره په جوب کې يوه بله جګړه وشوه. حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه يو تن چې صاف نومېده

وواژه.

(۱۹) په جوب کې د فلسطينيانو سره په يوه بله جگړه کې د يائير زوى الحانان چې د بيت لحم څخه ؤ جتي جليات وواژه چې د هغه سره يوه نېزه وه چې د هغې لاستى د اوبدلو د دستگاه د ميلې په شان ؤ.

(۲۰) وروسته بيا په جت کې يوه بله جگړه وشوه. په هغه ځاى کې يو ډېر غټ سړى ؤ چې لاسونو او پښو يې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورويشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. (۲۱) کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره يوناتان چې د شمعي زوى ؤ هغه يې وواژه.

(۲۲) دغه څلور نفره په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوى د داود او د هغه د نفرو له خوا ووژل شول.

د داود د کاميابی سندره

(زبور ۱۸)

۲۲ (۱) کله چې څښتن داود د شائول او د هغه د نورو دښمنانو څخه خلاص کړ، داود څښتن ته دا سندره وويله. (۲) هغه وويل:

<څښتن دی زما ساتونکی

دی زما قوي کلا

(۳) زما ساتونکی زما خدای دی

زما امن دی هغه کې

کړي ساتنه لکه سپر زما

زما دفاع کوي ساتي مې خوندي

دی څښتن زما ژغورونکی

کړي دفاع هغه ساتي مې تشدد نه (۴) مرسته غواړم له څښتنه

چې لايق دی د صفت

خلاصوي به مې هغه

ما له خپلو دښمنانو

(۵) د مرگ څپې رانه راتاوې شولې

د بربادۍ سيلابو واخيستمه

(۶) پښې مې د گور رسۍ کې ونښتلې

مرگ راته لاره کې خپل دام ايښی ؤ

(۷) په خپل تکليف کې مې څښتن ته غږ کړ

کومک دپاره مې خپل خدای ته غږ کړ

زما اواز يې په خپل کور کې واورېد

زما فرياد يې د کومک واورېده

٨ بيا ځمکې وخوړ ټکان ولړزېده

شوې په خوځېدو د اسمانو ستنې

ځکه په قهر ؤ خدای

٩ شو له سپېږمو نه يې راپورته لوګی

بلې لمبې او سرې سکروټې يې بادېدلې د خولې

١٠ ده کړې خلاصې دروازې د اسمانونو او راکوز شو

تورې ورېځې وې د ده تر پښو لاندې

١١ هغه سپور په کروب شولو او والوته

سپور شو په وزرو د باد ژر راغی

١٢ ځان ته جوړه يې پرده کړه له تيارې نه

د اوبو ډکې ټينګې ورېځې وې چاپېره د ده

١٣ د جلال نه د هغه د موجوديت

وکړلې لمبې سکروټو وکړلې

١٤ لکه تندر ښتن وکړلې خبرې له اسمانه

اواز شو د مطلق قادر ښتن په اورېدو

١٥ وويشتل هغه خپل غشې، دښمنان يې تار په تار کړل

د برېښنا په ړکېدو يې ماتې ورکړه

١٦ دښمنان چې کله ورټل ښتن خپل

د هغه د تنفس په انفجار

تل د سمندر هم رابښکاره شولو

وو پراته د ځمکې بنسټونه لوڅ

۱۷ له اسمانه ښښتن لاس خپل کړ را اوږد ويې نيولم

له ژورو اوبو ده راوويستلم

۱۸ زه يې کړمه له قوي دښمنه خلاص

او له هغو چې نفرت يې کړ له ما نه

دوی وو ډېر قوي له ما نه

۱۹ هغه وخت کې چې زه ومه په تکليف کې

دوی حمله وکړه په ما

خو ښښتن زه حمايه کړم

۲۰ له خطره يې کړم بچ مرسته يې وکړه

ځکه يې کړم بچ چې ؤ راضي له ما

۲۱ اجر راکوي ښښتن ځکه کړم کارونه نېک

يمه بې ګناه ځکه انعام راکوي ماته

۲۲ ما د ښښتن د قوانينو اطاعت کړی دی

نه مې د بدی په خاطر مخ له خپل خدای پاک نه اړولی دی

۲۳ ما عمل کړی د هغه په قوانينو ټولو

نافرماني مې کړې نه ده له حکمونو د ده

۲۴ هغه پوهيږي زه بې عيبه يمه

بدو کارونو نه مې ځان ساتلی

۲۵ نو اجر راکوي ښښتن ځکه کړم کارونه نېک

هغه پوهيږي بې ګناه يمه زه

۲۶ ای ښښتنه، وفادار يې هغه چاته چې وي تاته وفادار

تل نېکي کړې د هغو سره چې وي بې عيبه

۲۷ پاک ته خپل ځان پاک ښايې

ټګجن ته ځان پېچلی

۲۸ ته عاجزانو ته نجات ورکوې

خو کبرجن ټیټوې

۲۹ ته زما ډېوه یې ای څښتنه

چې بدلوې زما تیارې په رڼا

۳۰ راکوې قوت چې کړم ناتار په دښمن

راکوې قدرت په دېوالو د ختو

۳۱ ګوره زما پاک خدای څومره کامل یې عملونه دي

څومره د باور یې ټول لوظونه دي

هغه دی ډال هغو ته

ټول چې یې پناه ده ته راوړې ده

۳۲ صرف څښتن دی خدای

کړي چې په یوازې ځان دفاع زمونږ

۳۳ دی دا خدای پاک زما ځواکمن پناه ځای

هغه زما لاره خوندي ساتي

۳۴ زه ثابت قدم لکه هوسی یې کړم

ساتي مې خوندي په تورو غرونو کې

۳۵ هغه ما تیاروي د جنګ دپاره

ترڅو زه کړمه راکش لینده د زېړو

۳۶ ډال راکوې ماته د خلاصون خپل

زه پیاوړی کړی ستا کومک یمه

۳۷ ته پراخوې زما د پښو لاره

ځکه نه ښوئیږي پښې زما هیڅکله

۳۸ دښمنان تعقیبوم او ماتوم یې

نه راګرځم تر هغې چې یې نابود کړم

۳۹ داسې يې وهم چې پاڅېدی نه شي

دي زما د پښو لاندې نسکور پراته

۴۰ راکوې ما له ته قوت د جګړې

غورزوې ماته دښمنان په پښو کې

۴۱ مجبوروې دښمنان زما تېښتې ته

زه تباه کوم هغه چې کرکه کړي زما ځنی

۴۲ دوی د کومک دپاره لټه کوي

نشته څوک چې کړي دوی خلاص

وهي چيغې دوی ښښتن ته

هغه نه ورکوي دوی ته ځوابونه

۴۳ لکه د دوړې ميده کومه يې زه

داسې تر پښو لاندې کومه يې زه

لکه د خټو د کوڅو په شانتې

۴۴ تا زه د خپلو سرکشانو څخه خلاص کړلمه

او د قومونو دې سردار پرېښبودم

اوس مې خدمتونه هغه خلک کوي

څوک چې پخوا نه پېژندل ما کله

۴۵ هم بهرنيان زما په مخ کې ټيټوي سرونه

چې کله اوري زما په هکله اطاعت مې کوي

۴۶ دوی بايلي خپل همتونه

په لړزه باندې راوزي دوی له خپلو کلاګانو

۴۷ ښښتن ژوندی دی!

ده ستاينه ساتندوی لره زما!

د هغه ځواکمن خدای کړئ لويې اعلان

چې مې ژغوري چې مې ژغوري

۴۸ راکوي ماته توفيق چې بدل واخلم له دښمنه

راولي زما د څواک لاندې قومونه

۴۹ او ما له خپلو دښمنانو خلاصوي

راکوې بريا په غليمانو اى ښبنتنه ته

او ما ساتې له ظالمو انسانانو

۵۰ ځکه نو ښبنتنه د قومونو منځ کې ستا كوم ستاينه

وايمه زه ستا د صفت سندرې

۵۱ خداى وركوي لويې برياوې خپل پادشاه ته

مينه تل عمري كوي د خپل غوره كړاى شوي سره

تل تر تله د داود او د هغه د اولادې سره>

د داود اخرنى خبرې

۲۳

۱ نو دا د داود اخرنى خبرې دي:

د يسي د زوى داود خبرې

د هغه سړي خبرې چې خداى لوړ مقام وركړى ؤ

چې ټاكلى هغه خداى ؤ د يعقوب

سندرغاړى چې ؤ خوږ د اسراييلو

۲ > د ښبنتن روح خبرې زما په وسيله كولې

د هغه كلام جاري ؤ زما په ژبه

۳ د اسراييلو خداى خبرې كړلې

د اسراييل ساتونكي وويل ماته

كله چې څوک په خلكو وكړي حكومت په عدل

كله چې وكړي حكومت د خداى له وېرې سره

۴ په شان دی د سهار د رڼا وي چې لمر خاته کې

وي په سهار چې په بې ورېځو سهار

د هغې رڼا په شان چې راپیدا پس د باران شي

چې وابښه راشنه کوي په ځمکه باندې

۵ رښتیا، همداسې چلند زما د اولادې سره به هم کیږي

خدای کړی زما سره دی لوظ ښه تلپاتې لوظ

هرڅه صحیح دي تنظیم شوي سره

هغه به هیڅکله د ژمنې خپلې شاته نه شي

زما همدغه تمنا ده ټوله

دا یقیني ده چې خدای ما سره به مرسته وکړي

دا یقیني ده چې هغه به دا ترسره کړي ټول

۶ خو دي بدکاره خلک په څېر د اغزو

غورزول کیږي چې د ځانه څنې

چې په لاسو راټولېدلی نه شي

۷ هرڅوک چې اغزي لمس کړي

کاروي دی اوسپنیز سامان یا لاستی د نېزې

هلته به سوزیږي په کوم ځای چې وي پراته هغه>

د داود نامتو جنګیالي

(اول تواریخ ۱۱: ۱۰ – ۴۱)

۸ دا د داود د لښکرو درې نامتو جنګیالي وو: لومړی یې تحکموني یوشیب بشبت ؤ چې د دې زړورو مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د اته سوه نفرو سره وجنګېده او هغوی ټول یې په یو وخت کې ووژل.

۹ دوهم یې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ د خېل څخه ؤ. یوه ورځ چې فلسطینیان د اسراییلو سره د جګړې دپاره راغونډ شوي وو، هغه او داود فلسطینیان د جګړې دپاره راوپارول. اسراییلیان بېرته په شا شول، ۱۰ مګر العازار په میدان کې ودرېد او تر هغې پورې د فلسطینیانو سره وجنګېده چې لاس یې دومره شخ شو چې هغه نه شو کولی د خپلې توري څخه یې لېرې کړي. په دغه ورځ ښتن اسراییلیانو ته لوی بری ورکړ. وروسته له هغې چې دا هرڅه پای ته ورسېدل اسراییلیان هغه ځای ته راستانه شول چې العازار په کې ؤ، مګر یوازې د دې دپاره چې وژل شوي عسکر لوټ کړي.

۱۱ دریم یې شمه د حراري آجي زوی ؤ. فلسطینیان په لحي کې چېرته چې د نسکو پټی ؤ راغونډ شول. اسراییلیان د فلسطینیانو څخه وتښتېدل، ۱۲ مګر

شمه د پټي په منځ کې ټینګ ودرېد، د هغه ځخه یې دفاع وکړه او فلسطینیان یې ووژل. په دغه ورځ ښتن اسراییلیانو ته لوی بری ورکړ.

۱۳ یو ځل د لو د پیل کېدلو وخت نژدې ؤ چې د داود د دېرشو افسرانو ځخه درې تنه د عدولام سمڅې ته چې داود په کې ؤ ورغلل، په هغه وخت کې د فلسطینیانو یوې ډلې د رفائیم په دره کې خېمې ودرولې وې. ۱۴ داود هغه وخت په خپل محفوظ ځای کې ؤ او د فلسطینیانو یوې ډلې بیت لحم نیولی ؤ.
۱۵ داود ارمان وکړ او ویې ویل: <کاشکې څوک د هغه کوهي ځخه چې د بیت لحم دروازې ته نژدې دی ماته اوبه راوړي.> ۱۶ نو هغو دریو زړورو نفرو د فلسطینیانو کرښې ماتې کړې، د کوهي ځخه یې اوبه راوویستلې او داود ته یې راوړې، مګر داود هغه ونه ښبلې او هغه یې د نذرانې په توګه ښتن ته توی کړې. ۱۷ داود وویل: <ای ښبتنه، زه دا هیڅکله نه شم ښبلی! دا به د هغو نفرو د وینو د ښبلو په شان وي چې خپل ژوند یې په خطر کې اچولی ؤ!> نو هغه دا اوبه ونه ښبلې.

د هغو دریو زړورو نفرو اتلولي دارنګه وه.

۱۸ ابیشای د یوآب ورور، چې مور یې زرویه وه، د دېرش کسیزه ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د درې سوه نفرو سره وجنګېد او هغوی یې ووژل. نو په دې توګه هغه هم لکه د هغو دریو جنګیالیو په شان مشهور شو. ۱۹ که څه هم هغه په هغې دېرش کسیزې ډلې کې ډېر زیات مشهور او د هغوی مشر شو، مګر د هغو دریو تنو په شان مشهور نه شو.

۲۰ بل توریالی عسکر بنایاه د یهویاداع زوی ؤ چې د قبصئیل ځخه ؤ. هغه ډېر د زړورتوب کارونه کړې وو چې په هغو کې د دوو سترو موآبي جنګیالیو وژل شامل وو. یو ځلې هغه د واورې په ورځ یوې کندې ته ورکوز شو او یو زمری یې وواژه. ۲۱ همدارنګه هغه یو ډېر غټ مصری چې په نېزه باندې سمبال ؤ وواژه. بنایاه په خپل ډانګ باندې په هغه حمله وکړه، د هغه مصري د لاس ځخه یې نېزه واخیسته او هغه یې وربانديې وواژه. ۲۲ بنایاه داسې د زړورتوب کارونه وکړل چې د دریو جنګیالیو په منځ کې مشهور شو. ۲۳ د هغه عزت د هغې دېرش کسیزه ډلې ځخه ډېر زیات شو، مګر په دریو جنګیالیو کې نه شمېرل کېده. داود هغه د خپلو ساتونکو د ګارډ مشر وټاکه.

- ۲۴ په دېرش کسیزه ډله کې دغه نفر وو:
  - عساهیل د یوآب ورور.
  - الحانان د دودو زوی د بیت لحم ځخه.
  - ۲۵ شمه او الیقا د حرود ځخه.
  - ۲۶ حالز فلتي.
  - عیرا د عقیش زوی د تقوع ځخه.
  - ۲۷ ابیعزر د عناتوت ځخه.
  - مبونای د حوشا ځخه.
  - ۲۸ صلمون د اخوخ ځخه.
  - مهرای د نطوفه ځخه.
  - ۲۹ حالب د بعنه زوی د نطوفه ځخه.
  - اتای د ریبای زوی د بنیامین د جبعې ځخه.
  - ۳۰ بنایاه د فرعاتون ځخه.
  - هدای د جاعش د خوړونو ځخه.
  - ۳۱ ابي علبون د عربات ځخه.
  - عزموت د بحوریم ځخه.
  - ۳۲ الیحبا د شعلبون ځخه.
  - د یاشن زامن.
  - یوناتان. ۳۳ شمه د حرار ځخه.
  - اخیام د شارر زوی د حرار ځخه.

◦ ۳۴ اليفلط د احسباى زوى د معکي ښخه.
◦ اليعام د اخيتوفل زوى د جيلوه ښخه.
◦ ۳۵ حزراى د کرمل ښخه.
◦ فعراى اربي.
◦ ۳۶ يجال د ناتان زوى د صوبې ښخه.
◦ باني د جاد ښخه.
◦ ۳۷ صالق د عمون ښخه.
◦ نحراى د بيروت ښخه يعني هغه سړى چې د يوآب وسلې به يې وړلې.
◦ ۳۸ عيرا يتري
◦ او جارب يتري.
◦ ۳۹ اوريا حيتي.

- دا ټول اووه دېرش نفره وو.

داود او سر شمېرنه

(اول تواريخ ۲۱: ۱ – ۲۷)

۲۴ ۱ څښتن يو ځل بيا په اسراييلو باندې په قهر شو او داود يې د هغوی په ضد راوپاراوه چې سختي او تکليفورباندې راولي. څښتن هغه ته وويل:
<لاړ شه او د اسراييلو او يهودا خلک وشماره.> ۲ نو داود د خپلو لښکرو قوماندان يوآب ته حکم وکړ: <د خپلو عسکري منصبدارانو سره د اسراييلو په
ټولو قبيلو کې په شمال کې د دان ښخه، په جنوب کې تر بئرشبع پورې وګرځه او خلک وشماره. زه غواړم پوه شم چې هغوی څومره دي.>

۳ مګر يوآب پادشاه ته ځواب ورکړ: <اعليحضرته! ستاسو څښتن خداى دې د اسراييلو د قوم شمېر د اوسني شمېر ښخه سل چنده زيات کړي او تاسو
دې ژوندي اوسئ چې هغه ووينئ. مګر اعليحضرته! ولې تاسو غواړئ چې دا کار وکړئ؟>

۴ خو پادشاه يوآب او د هغه عسکري منصبداران مجبور کړل چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو هغوی د پادشاه د حضور ښخه روان شول چې د اسراييلو
خلک وشماري.

۵ هغوی د اردن د سيند ښخه پورې وتل او خپل کار يې د عروعير ښخه او د يو بل ښار چې د درې په منځ کې ؤ پيل کړ. بيا وروسته هغوی د جاد د
سيمې ښخه تېر شول او شمال خوا يعزير ته لاړل. ۶ هغوی جلعاد او د تحتيم حدشي سيمې ته لاړل او دان يعن ته ورسېدل، بيا وروسته لوېديځ خواته تاو
شول او صيدون ته ورسېدل. ۷ وروسته بيا هغوی جنوب خواته د صور قوي شوي ښار او د حويانو او کنعانيانو ټولو ښارونو ته لاړل. په پاى کې د يهودا
جنوبي خواته تر بئرشبع پورې لاړل. ۸ هغوی په نهو مياشتو او شلو ورځو په ټول هېواد کې وګرځېدل او بېرته اورشليم ته راستانه شول. ۹ هغوی
پادشاه ته د هغو نفرو د شمېر راپور ورکړ چې جنګ يې کولی شو. په اسراييلو کې اته لکه او په يهودا کې پنځه لکه نفره وو.

۱۰ خو وروسته له هغې چې داود سر شمېرنه واخيسته د هغه وجدان ناارامه شو او څښتن ته يې وويل: <په دې کار سره ما ډېره سخته ګناه وکړه! نو اى
څښتنه، زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام ګناه وبخښه ځکه چې ما ډېر احمقانه کار کړى دى.>

۱۱ په راتلونکي سهار، مخکې له دې چې داود له خوبه راپاڅي څښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ ويلي وو: ۱۲ <لاړ شه او داود ته ووايه چې څښتن داسې
وايي: زه تاته د دريو سزاګانو د ټاکلو اختيار درکوم، د هغو ښخه يو وټاکه چې هغه ستا په ضد ترسره کړم.>

۱۳ نو جاد داود ته ورغی او څه چې څښتن ورته ويلي وو هغه يې بيان کړل. پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <له دغو ښخه دې کومه يوه وي؟ آيا درې کاله دې
ستا په هېواد کې قحطي وي، يا درې مياشتې د خپلو دښمنانو ښخه تېښته او يا به درې ورځې ستا په هېواد کې وبا وي؟ اوس په دې هکله فکر وکړه او راته
ووايه چې بېرته څښتن ته څه ځواب يوسم.>

۱۴ داود جاد ته په ځواب کې ووېل: <زه په ډېر لوی مصيبت کې يم، مګر نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې څښتن په خپله مونږ ته سزا
راکړي ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم دی.>

۱۵ نو څښتن په هغه سهار په اسراييلو باندې وبا نازله کړه او تر هغه وخته پورې يې دوام وکړ چې هغه ټاکلی ؤ. د دان څخه تر بئرشبع پورې اويا زره خلک
مړه شول. ۱۶ کله چې د څښتن فرښته نژدې وه چې اورشليم له منځه يوسي، څښتن خپله اراده خلکو ته د سزا ورکولو په هکله بدله کړه او هغې فرښتې ته
چې هغوی يې وژل ووېل: <ودرېږه! بس دی!> په دې وخت کې د څښتن فرښته د يبوسي ارونه د درمند ځای سره وه.

۱۷ کله چې داود هغه فرښته وليدله چې خلک يې وژل نو څښتن ته يې ووېل: <زه ګناهکار يم. ما ګناه کړې ده، دا خلک لکه د بې ګناه پسونو په شان دي.
هغوی څه کړي دي؟ مهرباني وکړه ما او زما کورنی ته سزا راکړه.>

داود د قربانی ځای جوړوي

۱۸ په هماغه ورځ جاد داود ته ورغی او ورته ويې ويل: <د يبوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شه او هلته د څښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړه.> ۱۹ نو
داود لکه څنګه چې څښتن د جاد په وسيله امر کړی ؤ هغه ځای ته لاړ. ۲۰ کله چې ارونه وکتل، پادشاه او د هغه نفر يې وليدل چې د ده خواته راروان دي.
هغه راووت او د پادشاه په مخکې د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پړمخې پرېوت.

۲۱ ارونه پوښتنه وکړه: <اعليحضرته، تاسو ولې ماته راغلئ؟>

داود ځواب ورکړ: <زه د دې دپاره راغلی يم چې ستا درمند ځای په بيه واخلم او په هغه کې د څښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړم. ځکه زه غواړم چې وبا
بنده شي.>

۲۲ ارونه ووېل: <اعليحضرته! هرڅه چې تاسو غواړئ هغه واخلئ او څښتن ته يې وړاندې کړئ. دا دي غوايان د سوزېدونکې قربانی دپاره او دا دي د
هغوی جغونه او د غوبل کولو څېرونه چې د سوزولو د موادو په توګه ورڅخه کار واخيستل شي. ۲۳ ای پادشاه، دا ټول تاسو ته درکوم.> همدارنګه ارونه
پادشاه ته ووېل: <ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي.>

۲۴ مګر پادشاه ارونه ته په ځواب کې ووېل: <نه، زه په دې باندې ټينګار کوم چې د هغې بيه درکړم. زه به خپل څښتن خدای ته هغه سوزېدونکې قربانی
وړاندې نه کړم چې ماته وړيا تمامې شوې وي.> نو داود هغه درمند ځای او غوايان په پنځوس مثقاله سپينو زرو باندې واخيستل. ۲۵ بيا داود په هغه ځای
کې څښتن ته د قربانی ځای جوړ کړ او سوزېدونکې او د سلامتی نذرانې يې وړاندې کړې. نو څښتن د هېواد دپاره د هغه دعا قبوله کړه او په اسراييلو باندې
وبا بنده شوه.

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱